คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ฉบับปรับปรุง

บทที่ 2
ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

หลักการ

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีหลักการสำคัญ 6 ประการ คือ

1. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546

2. เป็นตัวบ่งชี้ที่ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ภายใต้หลักการสำคัญ คือ **ไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา**

3. เป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการจะกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีพร้อมทั้งเสนอแนะตัวอย่างแนวทางการพัฒนาไว้ด้วย

4. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม

5. จำนวนตัวบ่งชี้และเกณฑ์กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น เป็นเพียงจำนวนและเกณฑ์ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน

6. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภททั่วไปที่ใช้กับทุกสถาบันอุดมศึกษาและประเภทที่แยกใช้เฉพาะกับสถาบันที่มีจุดเน้นต่างกัน ได้แก่ สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเพียงอย่างเดียว ตามนิยามที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา[1]

---

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), ฉบับปรับปรุง ธันวาคม 2549. หรือ http : // www. onesqa. or. th

วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

1. ศึกษากฎหมาย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

1.2 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546

1.3 มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

1.4 มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.5 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.6 มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

1.7 กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

1.8 รายงานผลการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.9 ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.10 Benchmarking : A manual for Australian Universities

2. วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในข้อ 1 เพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามมิติของระบบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์ ทั้งนี้ได้ยึดองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านตามกฎกระทรวงฯ เป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้ เพื่อให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพและสามารถวัดคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาได้ครบทุกมาตรฐาน

3. กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา จำนวน 44 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพและทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา ดังปรากฏในตารางที่ 2.1 และ 2.2 ตามลำดับ

4. ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม ดังปรากฏในตารางที่ 2.3

5. กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 3 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 3 โดยมีความหมายดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดบางส่วนและต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น หรือผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น

คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในระดับที่ยอมรับได้และใกล้เคียงกับมาตรฐาน หรือมีผลการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับมาตรฐาน

คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดครบถ้วนเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด หรือมีผลการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน

ในกรณีที่ยังไม่มีการดำเนินการ หรือไม่มีผลการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงานไม่ถึงเกณฑ์การประเมินคะแนน 1 ให้ถือว่าได้คะแนน 0

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสำหรับบางตัวบ่งชี้ผันแปรตามจุดเน้นของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย **ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ทั่วไป** ซึ่งใช้สำหรับทุกสถาบัน **ตัวบ่งชี้และเกณฑ์เฉพาะ** ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาสามารถเลือกใช้ตามจุดเน้นของสถาบัน การแบ่งกลุ่มสถาบันยึดตามนิยามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)[1] เป็น 4 กลุ่ม คือ **กลุ่มผลิตบัณฑิต กลุ่มผลิตบัณฑิตและวิจัย กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคมและกลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม**

ตารางที่ 2.1 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

องค์ประกอบ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต	รวม
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ	-	1	1	2
2. การเรียนการสอน	4	5	4	13
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	-	2	-	2
4. การวิจัย	1	2	2	5
5. การบริการวิชาการแก่สังคม	1	1	3	5

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), ฉบับปรับปรุง ธันวาคม 2549. หรือ http : // www. onesqa. or. th

องค์ประกอบ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต	รวม
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	-	1	2	3
7. การบริหารและการจัดการ	1	5	3	9
8. การเงินและงบประมาณ	-	2	-	2
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	-	2	1	3
รวม	7	21	16	44

ตารางที่ 2.2 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	-	-	4	4
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา				
ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา	1	10	5	16
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา	6	9	7	22
3.มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการ เรียนรู้	-	2	-	2
รวม	7	21	16	44

ตารางที่ 2.3 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ตามมุมมองการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	2	6	8	16
2. ด้านกระบวนการภายใน	1	7	3	11
3. ด้านการเงิน	1	2	-	3
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม	3	6	5	14
รวม	7	21	16	44

2. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดมาตั้งแต่เริ่มตั้งสถาบัน และอาจปรับเปลี่ยนได้ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรระบุให้ชัดเจน ให้สมาชิกทุกกลุ่มในสถาบันได้รับทราบทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ควรสอดคล้องกันและเป็นแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุนภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) และ สถาบันต้องจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของสถาบันและให้สอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
3. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
7. หลักการอุดมศึกษา
8. ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะปานกลาง (พ.ศ. 2548-2550) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินภารกิจหลักแต่ละด้านต้องคำนึงถึงหลักการของการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ ดังนั้น ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนากลยุทธ์และแผนการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบัน จึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่ระบุข้างต้น อีกทั้งต้องคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน และมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ยุทธศาสตร์ของชาติในด้านต่าง ๆ ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ (KPI) ของการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (การเรียนการสอน/การวิจัย/การบริการวิชาการ/การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)
3. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เป็นประจำอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานต่อผู้บริหารระดับสถาบันและต่อที่ประชุมสภาสถาบัน
4. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ (goal) เป้าหมาย (target) กับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
5. มีการนำผลการประเมินและการวิเคราะห์ในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

<u>ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน</u> :

1. ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบัน
2. แผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีกลไกการดำเนินงานเพื่อกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน กลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน
4. รายงานการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปรัชญา ปณิธาน และกลยุทธ์กับภารกิจหลักของสถาบัน หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) มาตรฐานการศึกษาของชาติ ยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
5. รายชื่อตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนทุกภารกิจ ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. เอกสารรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน
7. เอกสารหรือรายงานการประชุมที่แสดงให้เห็นว่า สถาบันมีการรายงานการดำเนินงานตัวบ่งชี้นี้ต่อผู้บริหารระดับสถาบันและต่อที่ประชุมสภาสถาบัน
8. เอกสารการวิเคราะห์และปรับปรุงกลยุทธ์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกันและกันและสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน
6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยประเด็นของการประเมินผล ได้แก่ ด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ ด้านงานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารการกำหนดรายการตัวบ่งชี้ของแผนการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณ เป้าหมายในแต่ละตัวบ่งชี้และผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้เหล่านั้น

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกเพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปี

2.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ

2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้และความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงระบบการเก็บรักษาและดูแลเอกสารหรือข้อมูล

2.3 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของสถาบัน

หมายเหตุ การคิดร้อยละตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณที่บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
บรรลุเป้าหมายร้อยละ 60-74	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 75-89	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 90-100

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

หลักการ

การบริหารกิจการวิชาการ (academic affair) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ภารกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการรวมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรภายในและภายนอกสถาบัน นอกจากนี้ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
3. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)**

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันมีระบบและกลไกในการเปิดหลักสูตรใหม่หรือปิดหลักสูตรเดิมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสังคมส่วนรวม ทั้งนี้โดยกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรไว้ในแผนการผลิตบัณฑิตของสถาบัน

2. สถาบันมีการจัดเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ให้ อย่างน้อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. สถาบันจัดระบบและกลไกการพัฒนาและประกันคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์หลักสูตร การบริหารกิจการของหลักสูตร การดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การประเมินและพัฒนาหลักสูตร การบริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารหลักสูตร

4. มีการรายงานและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานหลักสูตรระดับต่าง ๆ ประจำทุกปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานครบทุกข้อ ร้อยละของบัณฑิตที่ผลิตได้ตรงตามแผน ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ทั้งนี้ เพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารกิจการหลักสูตรก่อนรับนักศึกษารุ่นใหม่

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสาร หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีแผนการผลิตบัณฑิตและมีระบบและกลไกในการพัฒนาบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และความต้องการของสังคม ตลอดจนคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิต ภาวะการมีงานทำและการทำงานตรงสาขาของบัณฑิต

3. หลักฐานการประกันคุณภาพหลักสูตร ใน 4 ประเด็น คือ การบริหารหลักสูตร ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร

2. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต

3. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง

4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา

5. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตรและหรือปรับปรุงระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร

6. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่องและมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผน (ก) และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบ 6 ข้อแรก

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น ตลอดจนการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความกระหายใคร่รู้และต่อสมรรถนะในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัย โดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงงาน มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งมีการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนอาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning : PBL) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) การเรียนรู้แบบสรรคนิยม (Constructivism) การสอนแบบเอส ไอ พี การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self - Study) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work – Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research – Based Learning) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal – Based Approach)

2. การเรียนการสอนยึดหลักการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และระหว่างนักศึกษากับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

3. มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ แต่ยืดหยุ่นและหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งความยืดหยุ่นด้านช่วงเวลาเรียน และหรือด้านตำแหน่งและสถานที่เรียน และหรือด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล และหรือด้านอื่น ๆ

4. มีการติดตามผลการเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง และนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

<u>ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน</u> :

1. เอกสารหลักสูตร แผนการสอน ประมวลรายวิชา บทเรียน e-learning

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ งบประมาณสนับสนุน ตารางการเปิดให้บริการนักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ต่อวัน

3. แฟ้มประวัตินักศึกษา ผลงานของนักศึกษาตลอดจนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. เอกสารการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และหลักฐานการนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

5. สถิติข้อมูลหรือรายงานผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ จำนวนวิชาที่ทำ senior project วิชาสัมมนาหรือวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวนชั่วโมงภาคสนาม จำนวนโปรแกรมหรือรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น

6. รายงานการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน

7. ผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลไปใช้พัฒนาผู้เรียน

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ข้อ**

1. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกหลักสูตร

2. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร

3. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทุกหลักสูตร

4. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ที่จะสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน

5. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร

6. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร

7. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อ แรก	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 19 ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ สถาบันจึงควรให้บุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยจัดโครงการและกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่ช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ช่วยในการเรียนการสอน และการฝึกงาน ตลอดจนเรียนรู้กรณีศึกษาต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. แสวงหาบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. จัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยร่วมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก
3. ติดตามตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน
4. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. โครงการหรือกิจกรรมที่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การฝึกงานและการปฏิบัติงานในองค์กรภายนอก
2. แผนการสอนที่ระบุการมีส่วนสนับสนุนของบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก
3. รายละเอียดการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการหรือกิจกรรมในข้อ 1

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร

2. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมีส่วนร่วมทุกหลักสูตร

3. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตรโดยความร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานภายนอก

4. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือชุมชนภายนอกสถาบันทุกหลักสูตร

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์การ และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึง คือ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้ด้วย สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษายังมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนต่าง ๆ อาทิ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต การวางแผนอัตรากำลังและภาระงานอาจารย์ รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้นี้ต้องการทราบสัดส่วนของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้นี้ให้ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและตัวเลขนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า รวมทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ โดยปรับค่าจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับปริญญาตรี

การปรับค่าดังกล่าวมีวิธีการดังที่ปรากฏในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้ (ในตารางดังกล่าวประกอบด้วยสองส่วนคือ ตัวปรับค่าและเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาตรฐานสากล [1](International Standard Classification of Education : ISCED)

ตาราง ตัวปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES ระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

สาขา	ตัวปรับค่า (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)	เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1	1 : 8
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	2	1 : 20
3. วิศวกรรมศาสตร์	2	1 : 20
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง	1	1 : 8
5. เกษตร ป่าไม้และประมง	2	1 : 20
6. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	1.8	1 : 25
7. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	1.5	1 : 25
8. ศิลปกรรมศาสตร์ วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	1.8	1 : 8
9. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	1.8	1 : 25

ตัวอย่างในการปรับค่านักศึกษาเต็มเวลาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

สำหรับเกณฑ์มาตรฐานของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำในระดับสถาบันให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

$$\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบัน} = \frac{\text{(เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ 1) x (FTES ของกลุ่มสาขาที่ 1) + (เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ 2) x (FTES ของกลุ่มสาขาที่ 2) + (เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ของกลุ่มสาขาที่....n) x (FTES ของกลุ่มสาขาที่....n)}}{\text{ผลรวมของ FTES ทุกกลุ่มสาขาวิชาของสถาบัน}}$$

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
$\geq$ +10% หรือ $\leq$ -10 % ของเกณฑ์มาตรฐาน	6 – 9.99 % และ -6 – (-9.99)% ของเกณฑ์มาตรฐาน	(-5.99) -5.99 % ของเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์จึงต้องมีความเหมาะสมต่อพันธกิจ รวมทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนด้วย ซึ่งตัวบ่งชี้นี้จะแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ประจำที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำ รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

1. **เกณฑ์ทั่วไป**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 1 - 19 **หรือ** วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 20-29 **แต่** วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 20-29 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5 **หรือ** 1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30 และ 2. วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 1 - 39 **หรือ** วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 **แต่** วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5 **หรือ** 1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 1 – 39 **หรือ** ผู้ดำรงตำแหน่งระดับผศ. รศ. และศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 แต่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 10	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 40 - 59 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 10 **หรือ** 1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 10	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันมากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 10

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 1 – 44 **หรือ** ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันอยู่ ระหว่างร้อยละ 45 - 69 แต่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 30	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 45 – 69 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 30 **หรือ** 1. . ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 70 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 30	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ70 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 30

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันพึงกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรณยาบรรณ อันแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พร้อมทั้งกำหนดกลไกที่จะกำกับดูแลให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ รวมทั้งมีมาตรการในการให้คุณให้โทษกับผลการปฏิบัติจรรยาบรรณของคณาจารย์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ที่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษา
2. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับอนุมัติจากสภาคณาจารย์ / ที่ประชุมคณบดี
3. มีคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์พร้อมการเผยแพร่ให้คณาจารย์สถาบันทราบโดยทั่วกัน
4. มีระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในด้านความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
5. มีการนำผลการกำกับติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของสถาบันตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการกำหนดคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ การกำกับดูแล และประเมินผล กระบวนการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ กระบวนการติดตามประเมินผลและมาตรการสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน
4. จำนวนคณาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. สถาบันมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
5. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : โดยที่การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักการของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาจารย์จึงต้องมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา งานวิจัยประเภทนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามหลักสูตรที่กำหนด มีการจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ การสนับสนุนให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณค่า นวัตกรรมเหล่านี้อาจเป็นเทคนิคการสอนใหม่ ๆ แบบฝึก สื่ออุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน
2. สถาบันวางกลไกการบริหารวิชาการที่กระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ตลอดเวลา
3. สถาบันจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. สถาบันส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการ กำกับดูแล และประเมินผล กระบวนการส่งเสริม กระบวนการติดตามประเมินผล ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน เวทีเผยแพร่ผลงาน เครือข่ายวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

4. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

5. ข้อมูลผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning การพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน (misconceptions) ในรายวิชาต่างๆ การพัฒนารูปแบบการสอนแบบโมดูล การสอนแบบ problem - based learning แบบ research-based learning

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ข้อ**

1. มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการเรียนการสอน

2. มีกลไกการบริหารวิชาการที่จะกระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ในด้านการเรียนการสอน

3. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา

4. มีผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการ ศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

5. มีการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : หลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตรจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตไว้อย่างชัดแจ้ง อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิต ความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะในการประกอบอาชีพ ตัวบ่งชี้นี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนให้เห็นว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรของสถาบันบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร รวมทั้งสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักสูตรอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง อาทิ : เอกสารหลักฐานการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกเป็น

a. จำนวนบัณฑิตทั้งหมด (นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)
b. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำพร้อมเงินเดือนเริ่มต้นหรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบการ
c. ข้อมูลบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การนับการมีงานทำให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ สำหรับการนับจำนวนผู้ที่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 59	ร้อยละ 60 – ร้อยละ 79	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของการผลิตบัณฑิตอาจพิจารณาได้หลายประการ อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิตที่เห็นได้อย่างชัดแจ้งเชิงประจักษ์ การได้งานทำในระยะเวลาที่สมควร การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้งานทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ การได้รับเงินเดือนตรงตามคุณวุฒิหรือสูงกว่าคุณวุฒิก็ถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังที่ระบุไว้ในตัวบ่งชี้ที่ 2.9

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 74 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ กพ.	ร้อยละ 75 – ร้อยละ 99 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ กพ.	ร้อยละ 100 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ กพ.

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันถือเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของบัณฑิตและการตอบสนองความต้องการของสังคม โดยทั่วไปแล้วการประเมินคุณภาพของบัณฑิตจะพิจารณาคุณสมบัติหลัก 3 ด้านที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้น ๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพโดยอย่างน้อยต้องเก็บข้อมูลในรอบการพัฒนาหลักสูตร โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน 5 ระดับ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต โดยเป็นค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ(เทียบจากค่า 5 ระดับ) ที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วย ตั้งแต่ 1 – 3 ปี ทั้งนี้ การประเมินต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้านได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขา ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1 -2.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 3.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 : ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เจตนารมณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกระดับล้วนมีหลักการสำคัญเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการและหรือวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม และเป้าหมายสูงสุด คือ ให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว สถาบันพึงจัดหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สัมฤทธิผลจากการดำเนินการดังกล่าวสะท้อนได้จากคุณภาพของนักศึกษาและศิษย์เก่าในเรื่องของได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวนและชื่อนักศึกษาและหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการวิชาชีพ (รวมถึงรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านกีฬาและสุขภาพ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยเป็นรางวัลระดับชาติและนานาชาติที่มีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ทั้งนี้ ให้นับรางวัลที่ได้รับในรอบปีปัจจุบันจากนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีการศึกษาที่ผ่านมา การนับรางวัลสามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษทุกระดับการศึกษา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และการนับสามารถนับซ้ำได้หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง

<u>หมายเหตุ</u>

1.สำหรับเกณฑ์ทั่วไป การคิดค่าร้อยละของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลทุกประเภทในปีการศึกษาปัจจุบัน}{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}} \times 100$$

2. สำหรับเกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย การคิดค่าร้อยละคิดเหมือนเกณฑ์ทั่วไป ยกเว้นเกณฑ์คะแนน 3 ข้อ 2 โดยคำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับรางวัลจากผลงานวิจัยและ/หรือวิทยานิพนธ์ในปีการศึกษาปัจจุบัน}{\text{จำนวนนักศึกษาบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมด}} \times 100$$

3. สำหรับเกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม การคิดค่าร้อยละคิดเหมือนเกณฑ์ทั่วไป ยกเว้นเกณฑ์คะแนน 3 ข้อ 2 โดยคำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรมในปีการศึกษาปัจจุบัน}{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}} \times 100$$

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.003 – ร้อยละ 0.015	ร้อยละ 0.016 – ร้อยละ 0.029	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0.030

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.003 – ร้อยละ 0.015	ร้อยละ 0.016 – ร้อยละ 0.029	1. มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0.030 และ 2. นักศึกษาบัณฑิตศึกษาและศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลจากผลงานวิจัยและหรือวิทยานิพนธ์มากกว่าหรือเท่ากับ 0.060 <u>หมายเหตุ</u> กรณีได้ตามข้อ 1 แต่ไม่ได้ข้อ 2 ถือว่าได้คะแนน 2

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.003 – ร้อยละ 0.015	ร้อยละ 0.016 – ร้อยละ 0.029	1. มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0.030 และ 2. อย่างน้อยร้อยละ 50 ของนักศึกษาและศิษย์เก่าได้รางวัล ในข้อ 1 เป็นรางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม <u>หมายเหตุ</u> กรณีได้ตามข้อ 1 แต่ไม่ได้ข้อ 2 ถือว่าได้คะแนน 2

ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 : ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย คือ การฝึกนักวิจัยภายใต้การจัดการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ทั้งนี้ โดยทำหน้าที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่รับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมวิจัยของคณาจารย์ ตัวบ่งชี้นี้นอกจากแสดงถึงการมีส่วนร่วมในงานวิจัยของอาจารย์ประจำแล้ว ยังแสดงถึงการบูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัยซึ่งเป็นวิธีการฝึกฝนนักวิจัยรุ่นใหม่อย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาทั้งหมดที่มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ รวมทุกหลักสูตร โดยนับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง

2. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 50 – ร้อยละ 69	ร้อยละ 70 – ร้อยละ 89	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานกิจการนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดความครบถ้วนของการบริการที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษาและศิษย์เก่า สถาบันต้องให้บริการแก่นักศึกษาในกิจกรรมต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่ (1) การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น การจัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ (2) การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพักนักศึกษา สภาพแวดล้อม ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร (3) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา (4) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (5) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำรวจความต้องการจำเป็น (needs assessment) ของนักศึกษาปีที่ 1
2. จัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้และสื่อการเรียน เป็นต้น
3. จัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพัก สภาพแวดล้อมในสถาบัน สภาพห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกายและบริการอนามัย เป็นต้น
4. จัดบริการด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ
5. จัดบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา การบริการจัดหางาน แหล่งทุนศึกษาต่อ เป็นต้น
6. จัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. ประเมินคุณภาพของการให้บริการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อนำไปพัฒนาการบริการ

<u>ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน</u> : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าใน 5 เรื่อง ได้แก่ บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ บริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต บริการให้คำปรึกษา บริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ดังต่อไปนี้

1. เอกสารหรือหลักฐานการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. เอกสารหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
3. หลักฐานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดบริการให้แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ได้แก่ ประกาศ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ หรือ website ของสถาบัน
4. ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่จัดหาเข้าห้องสมุด หรือจัดให้บริการแก่นักศึกษา
5. หลักฐานโครงการความร่วมมือของสถาบันกับองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
6. ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการบริการนักศึกษาและศิษย์เก่าจากฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะและสถาบัน
7. รายชื่อหน่วยบริการและโครงการหรือกิจกรรมบริการที่แต่ละหน่วยจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการบริการที่ได้รับ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา
3. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
4. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
5. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
6. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกปี
8. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) ความรู้ (2) ทักษะการคิด (3) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (4) ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และ (5) การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา
2. มีการส่งเสริมและติดตามผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้
   - 2.1 กิจกรรมวิชาการ
   - 2.2 กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
   - 2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม
   - 2.4 กิจกรรมนันทนาการ
   - 2.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. มีการจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการ โดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาต่อผู้บริหารและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

<u>ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน</u> : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่า สถาบันมีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ อาทิ

1. คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
2. จำนวนและรายชื่อโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามประเภทกิจกรรม อาทิ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. หลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา
4. เอกสารประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของสถาบันเกี่ยวกับการส่งเสริมงานกิจการนักศึกษาของสถาบัน
5. คู่มือนักศึกษาจากฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
6. เอกสารรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษา
7. เอกสาร สื่อ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
2. มีการส่งเสริมให้สถาบันและองค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบทุกประเภท โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการใน 5 ประเภท ดังนี้
   - กิจกรรมวิชาการ
   - กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
   - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม
   - กิจกรรมนันทนาการ
   - กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้จุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญสามประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
4. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
5. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและ ในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)**

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการบูรณาการและสอดคล้องไปในแนวเดียวกันกับภารกิจด้านอื่นของสถาบัน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนของสถาบันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ

2. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างครบถ้วน และใช้ประโยชน์ได้จริง

3. มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้นคว้า ห้องปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

4.มีกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัย กับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร่วมกัน

5. มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัย มีการควบคุมนักวิจัยให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น

6. มีการสร้างทีมวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับสากล

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานวิจัยของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. จำนวนโครงการการบริหารงานวิจัยของสถาบัน ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากรด้านอื่นๆ ต่อการวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในลักษณะอื่นๆ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนข้อมูลหรือหลักฐานการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย เป็นต้น

4. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยและทีมวิจัย

5. เอกสารหลักฐานความร่วมมือในการวิจัยกับหน่วยงานต่างๆ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ข้อ**

1. มีการจัดทำระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนของสถาบันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ

2. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ใช้ประโยชน์ได้จริง

3. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้นคว้าต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

4. มีระบบและกลไกพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย

5. มีระบบสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐเอกชนและภาคอุตสาหกรรม

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนชุมชน เป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันต้องจัดระบบส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์

3. มีเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังนักวิชาการ นักศึกษาและชุมชนภายนอกสถาบัน

4. มีกลไกในการส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. คำสั่งหรือการมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือหน่วยงานจัดทำระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์รวมสารสนเทศงานวิจัยรวมทั้งระบบ intranet, internet และ website ที่เกี่ยวกับงานวิจัยของสถาบัน

3. กระบวนการดำเนินการเพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ไปสู่วงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือระหว่างสถาบันหรือนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน

5. เอกสารการดำเนินงานด้านการจัดการและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบัน

6. ระเบียบ กฎเกณฑ์ และหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวม คัดสรร เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัยไปยังทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งคณาจารย์ นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

7. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ในวงวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์

8. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้เพื่อประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมผ่านช่องทางต่าง ๆ

9. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันสนับสนุนให้จดสิทธิบัตรหรือซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา

10. ชื่อเครือข่ายหรือหน่วยงานที่สถาบันมีความร่วมมือทางวิชาการอันเป็นผลมาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ข้อ**

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในวงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์

2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์

3. มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

4. มีระบบและกลไกการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์การภายนอกสถาบันเพื่อการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดถึงจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งที่สถาบันจัดสรรให้เองและที่ได้รับจากภายนอก เพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นที่ยอมรับหรือมีการนำไปใช้ประโยชน์ และจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนอาจรวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและจำนวนเงินให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับรวมนักวิจัย และไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกเป็นเงินสนับสนุนจากสถาบัน และจากแหล่งทุนต่าง ๆ ภายนอกสถาบัน ดังนี้

2.1 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย โดยให้นับเฉพาะจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

2.2 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- หน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- หน่วยงานภาคเอกชน
- แหล่งอื่น ๆ

หมายเหตุ

1. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้คิดตามปีงบประมาณ
2. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
3. กรณีโครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

1. **เกณฑ์ทั่วไป**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่าง 1 - 16,999.- บาท	17,000.-บาท – 24,999.- บาท	มากกว่าหรือเท่ากับ 25,000.- บาท

2. **เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่าง 1 - 54,999.- บาท	55,000.-บาท – 79,999.- บาท	มากกว่าหรือเท่ากับ 80,000.-บาท

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 : ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เป็นผลิตภาพของสถาบันอุดมศึกษา เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของคณาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร จะช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์มีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและผลงานให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ

1. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่องมากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียงครั้งเดียว โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
2. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารตอบรับแล้ว
3. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุมหรือสัมมนาวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceeding)
4. การรายงานข้อมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียด ดังนี้
   - ชื่อ เล่มที่ และวัน เดือน ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
   - ชื่อบทความและเลขหน้า
   - ชื่อผู้เขียน

5. การนับจำนวนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ ให้นับเฉพาะที่ได้รับการจดทะเบียนในปีนั้น โดย**ไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน** และไม่นับรวมการจดลิขสิทธิ์และการทะเบียนเครื่องหมายการค้า

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

1. **เกณฑ์ทั่วไป**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 19	ร้อยละ 20 – ร้อยละ 29	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30

2. **เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 29	ร้อยละ 30 – ร้อยละ 39	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 : ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การเผยแพร่ผลงานวิจัยที่สถาบันสร้างขึ้นมีหลายช่องทาง เริ่มตั้งแต่การเผยแพร่ในระดับสถาบัน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ สถาบันอาจส่งเสริมให้ผลงานวิจัยของสถาบันได้มีโอกาสเผยแพร่ในระบบสากลที่เป็นที่ยอมรับมากขึ้น และการได้รับอ้างอิงในระบบสากลดังกล่าวไม่ว่าจะเป็น refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติจะสะท้อนคุณภาพของผลงานวิจัย รวมทั้งเป็นการขยายฐานการเผยแพร่ได้กว้างขวางขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด รวมผู้ที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน referred journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยสามารถนับผลงานของนักวิจัยและผลงานของอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

หมายเหตุ

1. การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน referred journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม
2. บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตรฐานสากลตามที่กำหนด ให้นับเฉพาะที่เป็นบทความวิจัยเท่านั้น ได้แก่ “research article “ “ letter “ และ “ review “

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 14	ร้อยละ 15 – ร้อยละ 19	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้ บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ให้ทั้งองค์การภาครัฐและเอกชน องค์การอิสระ องค์การสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการ บูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับองค์การต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

5.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (จำนวนศูนย์เครือข่าย) **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม)**

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงมีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมที่เป็นรูปธรรม กำหนดเป้าหมายในการให้บริการวิชาการให้ชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนดำเนินงานในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิชา หน่วยงาน มีการติดตาม กำกับ สนับสนุน การปฏิบัติงานตามภารกิจด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากรของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถาบัน

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันจัดระบบและกลไก เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
2. มีการกำหนดสัดส่วนภาระงานการบริการวิชาการแก่สังคมของบุคลากรตามจุดเน้นของสถาบัน
3. มีการประเมินผลการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมตามนโยบายและแผนงาน
4. มีการประเมินสัมฤทธิผลของความเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกันและบูรณาการระหว่างการบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน
5. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนา ปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคมให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งสังคมภายนอกและภารกิจทุกด้านของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคมและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบัน ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบริการวิชาการแก่สังคม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานดำเนินการกำหนดสัดส่วนมาตรฐานภาระงานด้านการบริการวิชาการแก่คณาจารย์และบุคลากร
4. ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการบริการวิชาการ
5. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะในการบริการวิชาการแก่สังคม

6. แผนบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

7. จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่มีการนำความรู้ประสบการณ์จากการบริการวิชาการแก่สังคมมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

8. รายงานผลการประเมินสัมฤทธิผลของการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีการจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคม

2. มีคณะกรรมการ คณะทำงานหรือหน่วยงานดำเนินการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามแผนที่กำหนด

3. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และหรือระเบียบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม

4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคม

6. มีการจัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

7. มีการประเมินสัมฤทธิผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างการบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่น ๆ ของสถาบัน

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : อาจารย์พึงมีภาระงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมและดำเนินงานตามภาระงานที่สถาบันกำหนด โดยสถาบันสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ จัดหากิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการ และมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การนับจำนวนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการจะไม่นับซ้ำ แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยหลายกิจกรรมหรือหลายโครงการหรือเป็นที่ปรึกษาหรือกรรมการหลายตำแหน่ง และสามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย ดังนั้นตัวเปรียบเทียบจึงเป็นจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

เกณฑ์การประเมิน :

1. **เกณฑ์ทั่วไป**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 - ร้อยละ 14	ร้อยละ 15 - ร้อยละ 24	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 25

2. **เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 - ร้อยละ 24	ร้อยละ 25 - ร้อยละ 34	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 35

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 : ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคมและชุมชนหรือเพื่อตอบตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง (การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

หมายเหตุ : การนับจำนวน หากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

เกณฑ์การประเมิน :

1. **เกณฑ์ทั่วไป**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 – ร้อยละ 19	ร้อยละ 20 – ร้อยละ 29	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30

2. **เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม**

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 - ร้อยละ 24	ร้อยละ 25 – ร้อยละ 39	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 : ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นการตอบสนองและแสดงรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งถือเป็นบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสากลของการอุดมศึกษา การตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้งประชาชนผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งการสำรวจความพึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
2. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

แต่สำหรับสถาบันอุดมศึกษา นอกจากความพึงพอใจในสี่ประเด็นข้างต้นแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ การเป็นผู้เตือนสติสังคม การชี้นำสังคม และการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ (ทั้งนี้ ให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของสถาบันอุดมศึกษาโดยสำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้ในตัวบ่งชี้นี้ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ใช้ผลสำรวจของสถาบัน)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 65 - ร้อยละ 74	ร้อยละ 75 - ร้อยละ 84	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 85

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 : จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม)**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันพึงทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ หรือทำหน้าที่ใดๆที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ แหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง ศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพเป็นประจำ เป็นที่พึ่งพาของสังคม จนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 2 แหล่ง	3 แหล่ง	มากกว่าหรือเท่ากับ 4 แหล่ง

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับการผลิตบัณฑิต งานวิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบาย ด้านการส่งเสริม ด้านการสนับสนุน ด้านการสร้างมาตรฐาน และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเชื่อมโยงความรู้ท้องถิ่นสู่สากล อันจะเป็นกลไกในการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
4. ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

6.2 มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม)**

6.3 ประสิทธิผลในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม)**

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยมีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติงานภายในและภายนอกตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันมีการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโนบายและแผนงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. สถาบันมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรม
3. สถาบันมีการสนับสนุนงบประมาณ การจัดหาแหล่งทุนเพื่อการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม
4. สถาบันมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. สถาบันมีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม
6. สถาบันมีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศิลปวัฒนธรรม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคม ข้อมูลและหลักฐานการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและงานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือและการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและนานาชาติ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้ และมีแผนงานรองรับ
2. มีการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องกับแผนงาน และมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
3. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับภารกิจด้านอื่น ๆ
4. มีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม การสร้างบรรยากาศศิลปะและวัฒนธรรม การจัดกิจกรรม ประชุม เสวนาทางวิชาการ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง
5. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ
6. มีการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ มีสถานที่หรือเวทีแสดงผลงาน จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ มีความร่วมมือในการให้การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 – 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 : มีผลงานหรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม)**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้ที่แสดงว่าสถาบันมีการปฏิบัติพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นรูปธรรม คือ การมีผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่สามารถนับได้ และเป็นที่ยอมรับของวงวิชาการด้านนี้ และมีร่องรอยหรือกระบวนการหรือความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องที่แสดงผลงานที่เกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม ได้แก่

1. จำนวนผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจาการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษา
2. หลักฐานที่แสดงถึงกระบวนการของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนในแต่ละปีการศึกษา อาทิ นโยบาย มติของกรรมการสภาสถาบันที่เกี่ยวกับการดำเนินการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม รายงานการประชุม หรือเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. หลักฐานที่แสดงถึงความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนในแต่ละปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
จำนวน 1 ผลงาน	จำนวน 2 ผลงาน	จำนวนมากกว่าหรือเท่ากับ 3 ผลงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 : ประสิทธิผลในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม **(เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม)**

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ประสิทธิผลของปฏิบัติพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้กับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสถาบันอาจกำหนดเป้าหมายแบ่งเป็นระยะ ๆ วัดผลเป็นระดับความสำเร็จ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความยุ่งยากซับซ้อนของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้ :

1. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านการทำนุบำรุง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่สถาบันดำเนินการได้เกิดประสิทธิผลและประโยชน์ต่อสาธารณะ สังคม ชุมชนหรือประเทศชาติ อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ ฯลฯ
2. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันได้มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริการวิชาการ
3. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการวิจัยที่แสดงถึงการบูรณาการศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการสร้างนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทย
5. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยออกไปสู่สากล

เกณฑ์มาตรฐาน : **ระดับ**

1. มีแผนหรือโครงการเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาและเสริมสร้างเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม
2. มีการดำเนินการตามแผนหรือโครงการที่กำหนด
3. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่นอีก 1 ด้าน อย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่นอีก 2 ด้าน อย่างน้อย 1 โครงการ

5. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้ากับพันธกิจอื่นอีก มากกว่าหรือเท่ากับ 2 ด้าน และมีการนำศิลปวัฒนธรรมหรือ ภูมิปัญญาไทยออกเผยแพร่ในระดับสากล อย่างน้อย 1 โครงการ

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่สถาบันอุดมศึกษาจะ ทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

7.1 สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล

7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้

7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย

7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของสถานศึกษาจะมีทิศทางที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่ามีสภาสถาบันที่รับผิดชอบ ให้ความสำคัญ และโปร่งใส ติดตามกำกับดูแลสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ นโยบายของสถาบัน ดูแลติดตามกำกับการดำเนินงานของสถานศึกษา มีการประชุมสภาสถาบันการศึกษาอย่างสม่ำเสมอพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะรายงานทางการเงินที่สถาบันนำเสนอ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. สภาสถาบันกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของสถาบันร่วมกับสถาบัน
2. สภาสถาบันติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญของภารกิจหลักของสถาบันอย่างครบถ้วน
3. มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และต้องส่งเอกสารให้กรรมการสภาสถาบันอย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม
4. มีการประเมินงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุด โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและตกลงกันไว้ล่วงหน้า
5. สภาสภาบันบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรม การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและมีการตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น
6. มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน และเปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนการประชุม รายงานการประชุม และเอกสารประกอบการประชุมสภาสถาบัน
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสภาสถาบันมีการบริหารจัดการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ร้อยละของจำนวนครั้งและร้อยละของการเข้าร่วมประชุมของกรรมการในการประชุมจริงของสภาสถาบัน หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสภาสถาบัน

3. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรมภายในองค์กร การเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบสภาสถาบัน ตลอดจนการเปิดเผยผลการดำเนินงานของสภาสถาบันต่อสาธารณชน เป็นต้น

4. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสภาสถาบันมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันและผู้บริหารสถาบัน เช่น เกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน รวมทั้งรายงานการนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการบริหารสถาบัน

5. ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างสภาสถาบันและสถาบันในการพัฒนายุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนพัฒนาสถาบันสู่ความเป็นเลิศและการแข่งขันได้

6. ความสำเร็จของการถ่ายทอดนโยบายหรือทิศทางการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของสภาสถาบันไปสู่สถาบัน

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ข้อ**

1. สภาสภาบันมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์และนโยบายของสถาบัน

2. สภาสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันมากกว่าปีละ 2 ครั้ง

3. มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยมีการส่งเอกสารให้กรรมการสภาสถาบันอย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม

4. สภาสถาบันจัดให้มีการประเมินผลงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า

5. สภาสถาบันมีการดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษาคือ ผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้น ๆ หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดีมีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

แนวปฏิบัติที่ดี

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูล สารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน
2. มีความสามารถในการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบัน นักศึกษา และผู้ส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีธรรมาภิบาล มีความสามารถในการกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของสถาบัน และสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความสามารถด้านการบริหารงานงบประมาณ บริหารรายได้ บริหารงานบุคคล และทรัพยากรอื่นๆ
5. สนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสมและจูงใจให้รักสถาบัน
6. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติและมีจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานและ/หรือหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนกิจกรรมหรือโครงการการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถาบัน เช่น หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและรางวัลด้านการบริหารของผู้บริหาร

4. รายงานผลการประเมินผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ

5. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำ

6. ความสำเร็จของแผนพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหาร และการเตรียมผู้บริหารในอนาคต

7. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร และสภาสถาบันที่มีต่อการบริหารงานสถาบันของผู้บริหาร

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีกระบวนการสรรหาผู้บริหารที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้

2. ผู้บริหารดำเนินการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลและใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3. มีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในสถาบัน

4. มีการจัดทำแผนและกลไกการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมิน และดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วน

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ 7.3 : มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มาตรฐานอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

แนวทางปฏิบัติที่ดี

1. สถาบันมีการจัดทำแผนและกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของสถาบันรับทราบและเข้าใจตรงกันอย่างทั่วถึง
2. สถาบันมีการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผนและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้ตามระบบ PDCA อย่างต่อเนื่อง
3. สถาบันมีระบบและกลไกในการนำเอาผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดการความรู้ของสถาบัน
4. สถาบันมีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม รวมทั้งมีการเผยแพร่ให้สังคมรับทราบ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารงานด้านการจัดการความรู้ของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการความรู้ของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน / คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักด้านการจัดการความรู้ ฐานข้อมูลด้านการจัดการความรู้ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน เอกสารและสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

4. จำนวนบุคลากรและหน่วยงานที่มีการนำความรู้ด้านการจัดการความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

5. จำนวนชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้

6. จำนวนองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ของสถาบัน

7. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงความสำเร็จในการจัดการความรู้ของสถาบัน เช่น จำนวนรางวัลต่าง ๆ ที่บุคลากรได้รับจากการจัดการความรู้ ประสิทธิผลของการทำงานที่เพิ่มขึ้น

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ระดับ

1. มีการทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้ เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของสถาบันรับทราบ

2. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50

3. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร้อยละ 100

4. มีการติดตามประเมินผลความ สำเร็จของการจัดการความรู้

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนงานปกติและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้น ถ้าสถานศึกษามีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรักองค์กร มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน องค์กรมีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะธำรงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดเตรียมบุคลากร พัฒนา และรักษาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ (มีการวิเคราะห์การเข้าออกของบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภทของสถาบัน)
2. มีการวิเคราะห์ภาระงานและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ความสามารถตรงกับภารกิจและสาขาวิชาชีพ ทั้งด้านการฝึกอบรม การเข้าร่วมประชุมหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การศึกษาต่อ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพและความสามารถสูงให้ประสบความสำเร็จ
3. มีการมอบหมายงานให้เป็นไปตามภารกิจของสถาบันและตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
4. มีคู่มือการปฏิบัติงาน มีการให้โอกาสบุคลากรทุกคนก้าวหน้าในการทำงานโดยมีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ทุกสายงาน
5. มีการจัดสวัสดิการและสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่บุคลากร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีที่จะทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
6. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในองค์การและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน

<u>ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน</u> : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน เช่น หลักเกณฑ์การรับเข้า สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ระบบพิจารณาความดี ความชอบ เป็นต้น
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน / คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูลบุคลากรของสถาบัน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน
4. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและเลื่อนตำแหน่ง เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ ตลอดจนการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งวิชาการ
5. สถิติการเข้าออก (turnover) ของบุคลากรทุกประเภท
6. สถิติเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากร
7. ความสำเร็จในการบรรลุแผนการพัฒนาบุคลากรทุกกลุ่ม ทั้งแผนระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับ และนำผลการประเมินไปปรับปรุง
9. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ และนานาชาติ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรม ภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เช่น การสรรหา การจัดวางคนลงตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่ง การสนับสนุนเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรมและหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ มาตรการลงโทษ รวมทั้งการพัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ

3. มีระบบสวัสดิการและเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข

4. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน

5. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ

6. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้ดีขึ้น

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 : ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ ควรต้องพัฒนาขึ้นจากนโยบายและการวางแผนระดับสถาบันเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา ทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้ มีระบบป้องกันสิทธิและความปลอดภัยของข้อมูลและสารสนเทศ มีระบบสำรองและกู้คืน ตลอดจนเป็นระบบที่มีแผนจัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลและประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
4. รายงานการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปใช้ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล

เกณฑ์มาตรฐาน : **ระดับ**

1. มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. มีการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
4. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
5. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล
6. มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลของสถาบันผ่านระบบเครือข่ายกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามรูปแบบมาตรฐานที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 : ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและการดำเนินกิจการของสถาบันในทางตรงหรือทางอ้อม การที่สถาบันอุดมศึกษาจะมีระบบการบริหารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นนั้น พิจารณาจากการที่สถาบันมีระบบการทำงานที่เป็นไปตามหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ที่มีการประยุกต์ใช้ ในระดับสากล 5 ประการ ดังนี้

1. มีการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในภารกิจที่หน่วยงานดำเนินการ โดยมีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ และประชาชน
2. มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
3. มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน การปรับปรุงระบบการจัดการของสถาบัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ประชาชนหรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
4. มีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายต่างๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อร่วมกำหนดทิศทางนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
5. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยได้มีการจัดกระบวนการหรือกลไกที่เป็นรูปธรรมให้ภาคประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าร่วมในการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงานและผลสำเร็จในการทำงานของสถาบันอุดมศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานการดำเนินงานในเรื่องการเปิดเผยข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใสอย่างน้อย 5 ช่องทาง จากเอกสารตีพิมพ์ แผ่นพับ จดหมายข่าว ประกาศ เว็บไซต์ การโฆษณา โลโก้ การจัดนิทรรศการ การแถลงข่าว

2. หลักฐานการมีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ตู้รับฟังความคิดเห็น ศูนย์ข้อมูล ห้องสมุด หมายเลขโทรศัพท์สายด่วน ตู้ปณ.เพื่อรับเรื่องร้องเรียน การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เว็บไซต์ เว็บบอร์ด

3. หลักฐานการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน ดังนี้

3.1 มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น

3.2 มีผลสรุปจากระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

3.3 มีบันทึกข้อความ หรือรายงานการประชุม หรือการจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ที่แสดงว่ามีการนำเสนอผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไปกำหนดแนวทางหรือแผนการบริหารงาน

4. หลักฐานการมีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ดังนี้

4.1 คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษาภาคประชาชน

4.2 รายชื่อหน่วยงานหรือองค์กรหรือบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

4.3 รายงานการประชุมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของที่ปรึกษาภาคประชาชน

4.4 การจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ระหว่างสถาบันที่ปรึกษาภาคประชาชน

5. หลักฐานการมีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน โดยมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

5.1 ช่องทาง รูปแบบ รอบระยะเวลาการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชนที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน

5.2 กิจกรรมหรือแผนงานหรือโครงการหรือประเด็นหรือเรื่องที่มีการตรวจสอบโดยภาคประชาชน

5.3 รายงานผลการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส ผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซด์ นิทรรศการ

2. มีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางที่เปิดเผยและเป็นที่รับรู้กันโดยทั่วอย่างน้อย 3 ช่องทาง

3. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม

4. มีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องและชัดเจน เช่น จัดประชุมร่วมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

5. มีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 : ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันพึงส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างและพัฒนาผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสถาบันและความเป็นเลิศทางวิชาการ การส่งเสริมให้คณาจารย์ได้เสนอผลงานในเวทีต่าง ๆ จนได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ จะเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์สร้างผลงานที่มีคุณภาพและเป็นเกียรติภูมิต่อตนเอง สถาบัน และประเทศชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจารย์ประจำให้นับรวมนักวิจัยและการนับผู้ได้รางวัลสามารถนับซ้ำได้หากได้รับหลายรางวัลและสามารถนับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.1 - ร้อยละ 0.99	ร้อยละ 1 – ร้อยละ 1.99	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 2

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.1 - ร้อยละ 0.99	ร้อยละ 1 – ร้อยละ 1.99	1. มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 2 และ 2. อย่างน้อยร้อยละ 50 ของผู้ที่ได้รับรางวัลในข้อ 1 เป็นรางวัลด้านการวิจัย หมายเหตุ กรณีได้ข้อ 1 แต่ไม่ได้ข้อ 2 ถือว่าได้คะแนน 2

3. เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.1 - ร้อยละ 0.99	ร้อยละ 1 – ร้อยละ 1.99	1. มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 2 และ 2. อย่างน้อยร้อยละ 50 ของผู้ที่ได้รับรางวัลในข้อ 1 เป็นรางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม หมายเหตุ กรณีได้ข้อ 1 แต่ไม่ได้ข้อ 2 ถือว่าได้คะแนน 2

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 : มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบในการบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า คุณค่า) ให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับสถาบัน โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการ ควรมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่ รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน
2. การระบุความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ควรประกอบด้วยความเสี่ยงที่ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ดังนี้
    1) ความเสี่ยงด้านงบการเงินและงบประมาณ
    2) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์
    3) ความเสี่ยงด้านนโยบาย
    4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน
    5) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
3. การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง สามารถพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากสูงมายังต่ำ เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายองค์กรได้ง่ายขึ้น
4. มาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม สามารถใช้แนวคิดของ 4 T เข้ามาช่วย คือ Take : ยอมรับ Treat : ลดหรือควบคุม Transfer : โอน หรือกระจาย Terminate : หยุดหรือหลีกเลี่ยง
5. สามารถบูรณาการความเสี่ยงและระบบการควบคุมภายใน เพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุม หรือลดโอกาสของความสูญเสียทั้งในแง่โอกาสและผลกระทบได้

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. โครงการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษาของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน / คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ พร้อมเป้าหมายของสถาบัน

4. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจสูงสุดของสถาบัน รายงานการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง รายงานขั้นตอนหรือรายละเอียดการดำเนินงานตามแผน รายงานผลการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง และผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานของสถาบัน เอกสารการประเมินผลการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : **ระดับ**

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของสถาบันร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยง

2. มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารงาน และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง

3. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยแผนดังกล่าวต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับในด้านการบริหารความเสี่ยงและการดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4. มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

5. มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจน มีการกำหนดแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 : ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล หมายถึง ความสำเร็จที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานภายใน โดยจะต้องจัดให้มีระบบในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ ตัวบ่งชี้ ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานและเป้าหมายในระดับหน่วยงานจนถึงระดับบุคคล และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงาน รวมถึงจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันได้จัดทำแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลและแผนงานการประเมินผลภายในสถาบันอุดมศึกษา
2. หลักฐานแสดงการทบทวนวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์
3. หลักฐานแสดงการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า
4. หลักฐานแสดงถึงการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายและการจัดทำคำรับรองระหว่างผู้บริหารระดับสถาบันกับผู้บริหารระดับคณะ
5. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมาย
6. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการตามระบบติดตามและประเมินผลที่กำหนดไว้ได้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ
7. บันทึกหรือรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
8. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่มีการประเมินผลการดำเนินงานและมีผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว
9. หลักฐานที่แสดงถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรสิ่งจูงใจ โดยมีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรสิ่งจูงใจ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลภายในสถาบัน
2. มีแผนงานการประเมินผลภายในสถาบัน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถาบัน
4. มีการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า โดยกำหนดเป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบัน
5. มีการยืนยันวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่า
6. มีระบบในการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรองของผู้บริหารระดับต่าง ๆ
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรอง
8. มีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหาร ไปเชื่อมโยงกับระบบการสร้างแรงจูงใจ

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันการศึกษา โดยปกติแหล่งเงินทุนของสถาบันการศึกษาได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้เช่น ค่าเล่าเรียนของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันการศึกษาภายหลังจากหักงบดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถานศึกษาที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติราชการของสถานศึกษาประจำปี
3. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
5. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
6. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
7. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางด้านการเงิน มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากทุกแหล่งเงินทุน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้จากค่าบำรุงการศึกษา รวมทั้งรายได้อื่น ๆ ที่สถาบันได้รับ มีการนำเงินรายได้ไปจัดสรรอย่างเป็นระบบ มีระบบฐานข้อมูลทางการเงิน แยกค่าใช้จ่ายตามหมวดต่าง ๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีการนำระบบโปรแกรมสามมิติด้านการเงินมาใช้รวมทั้งมีผู้ตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องสามารถทราบข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทั้งหมดทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนาบุคลากร เช่น ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการวิจัย ค่าใช้จ่ายของสถาบันในการบริการวิชาการวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒธรรมต่องบดำเนินการ สินทรัพย์ถาวรต่อนักศึกษา งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อนักศึกษา ระดับความสำเร็จของการประหยัดงบประมาณรายจ่ายลงทุน ค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง งบประมาณที่ประหยัดได้ ร้อยละเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบประมาณดำเนินการ และต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตรายหลักสูตร

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินของสถาบันที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของสถาบันในทุก ๆ ด้าน ทั้งการผลิตบัณฑิต งานวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งส่งเสริมยุทธศาสตร์ของสถาบันให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางด้านการเงิน ทั้งในส่วนของการจัดหาแหล่งเงิน วิธีการที่ได้มาซึ่งแหล่งเงิน รวมทั้งวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลาและสามารถนำข้อมูลให้แต่ละหน่วยงานนำมาใช้ในการบริหาร และการตัดสินใจ
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงสถานะทางการเงินของสถาบันสามารถปิดงบบัญชีได้อย่างน้อยทุก 6 เดือน และเสนอข้อมูลให้ผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจในภาพรวมขององค์กร รวมทั้งการนำเสนอรายงานฐานะทางการเงินให้สภาสถาบันทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

5. รายงานทางการเงิน สามารถบ่งชี้ถึงข้อมูลทางการเงินทุกด้านที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการของสถาบัน

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก เพื่อตรวจ ติดตาม การใช้เงินของทุกหน่วยงานย่อยให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานย่อย รวมทั้งเสนอผลการตรวจสอบภายในและภายนอกให้คณะผู้บริหารของสถาบัน

7. ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับรายงานทางการเงิน และข้อเสนอแนะของของหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่นๆจากสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

<u>ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน</u> : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงต่อไปนี้ :

1. แผนยุทธศาสตร์สถาบันอุดมศึกษา และแผนยุทธศาสตร์ทางการเงินของสถาบัน
2. งบประมาณประจำปี ของสถาบัน
3. แหล่งของงบประมาณรายได้ จากแหล่งต่างๆ
4. การจัดสรร งบประมาณ ค่าใช้จ่าย ให้กับหน่วยงาน
5. วิธีการใช้เงิน การบันทึกบัญชี การติดตามผลการใช้เงินของหน่วยงาน
6. ผลจากการจัดทำระบบบัญชีสามมิติของสถาบัน
7. ฐานข้อมูลทางการเงินของสถาบัน
8. รายงานทางการเงินของสถาบัน และการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการตัดสินใจ
9. การคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา ต้นทุนผลผลิต
10. รายงานฐานะทางการเงินต่อสภาสถาบัน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบัน

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสถาบันให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางด้านการเงิน แผนการจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้

3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและวิเคราะห์สถานะทางการเงิน

4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงขององค์การอย่างต่อเนื่อง

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด

7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 : มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารงานโดยการบูรณาการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกสถาบันให้เกิดประโยชน์สูงสุด แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การบริหารงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกยุคปัจจุบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันของสถาบัน พร้อมเป้าหมายและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก รายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรร่วมกันของสถาบัน ระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่เชื่อมโยงทุกหน่วยงาน รายงานการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของสถาบันรวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
2. สถาบันกำหนดกลไกการดำเนินงานบริหารและใช้ทรัพยากรร่วมกันที่เป็นรูปธรรม อาทิ การแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและดำเนินงาน การจัดทำแผนการใช้ทรัพยากร
3. สถาบันจัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรเชื่อมโยงทั้งสถาบันและสามารถเรียกใช้ได้อย่างคล่องตัว
4. มีระบบการติดตามประเมินผลการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เกณฑ์มาตรฐาน : **ระดับ**

1. มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
2. มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
3. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นในสถาบัน
4. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นนอกสถาบัน
5. มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่น

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2 (พอใช้)	คะแนน 3 (ดี)
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบัน โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งสถาบันการศึกษาต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและโดยหน่วยงานต้นสังกัดตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการบริหารการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
2. มีการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของสถาบัน โดยตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ตลอดจนเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถรองรับการประเมินภายนอกโดยหน่วยงานต่าง ๆ
3. มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สมบูรณ์ทั้งการตรวจติดตามการดำเนินงาน การประเมินคุณภาพ การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินทั้งภายในและภายนอกจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร
4. มีระบบสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบฐานข้อมูล และมีการส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

<u>ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน</u> :

1. แผนงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง โดยการสนับสนุนจากสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับ

2. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การบริหารงานด้านการประกันคุณภาพของสถาบัน ตั้งแต่การควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประกันคุณภาพ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ คู่มือการประกันคุณภาพของสถาบัน ฐานข้อมูลที่ใช้ในการประกันคุณภาพ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้เข้มแข็งและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาคม ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน กระบวนการจัดการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพของสถาบัน

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : **ระดับ**

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน

2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

3. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก

4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ปีนับรวมปีที่มีการติดตาม)

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน

6. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาและใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน

7. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 : มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพของสถาบันให้เข้มแข็ง รวมทั้งจัดระบบให้ทุกกิจกรรมหรือโครงการของนักศึกษามีการประกันคุณภาพ ทุกกิจกรรมหรือโครงการ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบและกลไกในการสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านประกันคุณภาพให้กับนักศึกษา
2. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพของสถาบัน
3. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านประกันคุณภาพ กระบวนการคุณภาพ เช่น 5 ส. PDCA ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา
4. การติดตามประเมินผลและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา และที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและนำไปใช้ในกิจกรรมนักศึกษาและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน : **ระดับ**

1. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
2. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา

3. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

4. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา

5. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน

6. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการ และในส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน

7. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 – 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วัดจากผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่กำหนดขึ้นทั้งในระดับสถาบันและหน่วยงานย่อย ตลอดจนถึงในองค์การนักศึกษา ทั้งนี้ โดยมีการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างบุคคลและหน่วยงานตลอดจนมีนวัตกรรมหรือมีแบบอย่างที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ :

1. รายงานการตรวจติดตามภายในสถาบันทุกระดับ
2. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน
3. รายงานความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4. นวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันพัฒนาขึ้น หรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของหน่วยงานอื่น ๆ ตลอดจนผลการพัฒนาหรือมูลค่าเพิ่ม (value added) จากการประกันคุณภาพภายใน
5. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีต่อการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
6. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิผลของการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : **ระดับ**

1. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และสถาบันอย่างต่อเนื่อง
2. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน

3. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในเวลาที่กำหนด

4. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

5. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ

<u>เกณฑ์การประเมิน</u> :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

บทที่ 3
การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

1. ตัวบ่งชี้หลักเพื่อประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาขึ้น และตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้นในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษา จึงได้กำหนดตัวบ่งชี้หลักภายใต้มาตรฐานการอุดมศึกษาย่อยแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง

1.1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

2) บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม

3) บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

1.2 มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีดุลยภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความเป็นอิสระทางวิชาการ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน

3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้าน อย่างมีดุลยภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชนและสังคมในการจัดการความรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมิน และใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบันมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

4) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

1.3 มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้าง และการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการ อันนำไปสู่สังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2) มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการ หลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือรวมพลัง อันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

2. ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านและการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาว่าได้มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้หลัก จึงได้จัดแบ่งตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านซึ่งถือเป็นตัวบ่งชี้ย่อยลงตามมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละหัวข้อ ดังปรากฏในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัย นำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	-	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.9, 2.10 2.11 และ 2.12
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 7.5	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.7, 7.1, 7.2, 7.4, 7.8, 8.1, 8.2, 9.1และ 9.2	ตัวบ่งชี้ที่ 1.2,7.6, 7.7, 7.9 และ 9.3
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 2.4, 2.5 2.6, 2.13, 4.3 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.2, 2.3, 2.8, 3.1, 3.2, 4.1, 5.1 และ 6.1	ตัวบ่งชี้ที่ 4.4, 4.5, 5.3, 5.4, 5.5, 6.2 และ 6.3
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้	-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.3	-

3. ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านในมุมมองด้านการบริหารจัดการ

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานอย่างครอบคลุมและมีสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้ รวมถึงนวัตกรรม ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน จึงถูกกำหนดขึ้นอย่างสมดุลระหว่างมุมมองด้านต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น ดังปรากฏในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 มุมมองด้านบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองเหล่านั้น

มุมมองด้านบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัย นำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้าน กระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต หรือผลลัพธ์
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3, 3.1, 3.2, 5.1 และ 9.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.9, 2.10, 2.11, 2.12, 5.3, 5.4, 5.5 และ 7.6
2. ด้านกระบวนการภายใน	ตัวบ่งชี้ที่ 2.13	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.1, 6.1, 7.1, 7.2, 7.8 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ที่ 1.2, 7.9,และ 9.3
3. ด้านการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 และ 8.2	-
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5, 2.6 และ 7.5	ตัวบ่งชี้ที่ 2.7, 2.8, 4.1, 4.2, 7.3 และ 7.4	ตัวบ่งชี้ที่ 4.4, 4.5, 6.2, 6.3 และ 7.7

บทที่ 4

แนวทางการพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นนี้ มีความครอบคลุมทุกมิติของการประเมินคุณภาพทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ และเป็นตัวบ่งชี้ที่ครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 นอกจากนั้นยังตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกโดยย่อว่า “สมศ.” และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

อย่างไรก็ตาม เพื่อช่วยให้สถาบันอุดมศึกษามีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ในการพัฒนาคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้นำเสนอตัวอย่างแนวทางการพัฒนาคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการขึ้น เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้เลือกใช้ตามความเหมาะสม โดยมุ่งหวังให้การพัฒนาคุณภาพที่เป็นรูปธรรมและสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการพัฒนาดังกล่าวประกอบด้วยสาระสำคัญ 2 ประการ คือ เรื่องที่ควรพิจารณาในการพัฒนาคุณภาพในแต่ละตัวบ่งชี้ และตัวอย่างแนวทางการพัฒนาสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้หลักเพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน	1.1 หากสถาบันมีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานอยู่แล้ว ตั้งแต่เริ่มต้น สถาบันควรทบทวนว่า ปรัชญาหรือปณิธานยังเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบันหรือไม่ หากยังเหมาะสมอยู่ ต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าสมาชิกในองค์การและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบทั่วกัน 1.2 หากต้องมีการปรับแก้ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบันตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป ควรเป็นการกำหนดร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธาน ที่ได้ร่วมกันกำหนด
2.ความสอดคล้องของปรัชญาหรือปณิธาน และกลยุทธ์กับภารกิจหลักของสถาบัน หลักการอุดมศึกษาและมาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	2.1 ศึกษาภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา หลักการอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ ความเป็นเลิศทางวิชาการ (academic excellence) เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) และความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ (autonomous) วิเคราะห์มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอน รวมทั้งวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนชาติอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและจุดเน้นในการพัฒนาในช่วงเวลานั้น ๆ ตลอดจนยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	2.2 ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนากลยุทธ์ต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่ศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 2.1 โดยทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธาน และกลยุทธ์สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ในประเด็นใด อย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้อง
3. การพัฒนากลยุทธ์	3.1 มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำกลยุทธ์ (strategy) เพื่อนำสถาบันไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) และวัตถุประสงค์ (objective) คณะกรรมการได้วิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threats) เพื่อนำมาสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน อันได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 3.2 เมื่อได้กลยุทธ์แล้ว คณะกรรมการนำกลยุทธ์มาจัดทำเป็นแผนดำเนินการในทุกระดับ โดยความร่วมมือและเข้าใจร่วมกันของบุคลากรทุกกลุ่มทั้งผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีแนวทางชัดเจนว่าสถาบันจะพัฒนาไปอย่างไรตามช่วงเวลาต่างๆ คณะวิชาและหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันจะร่วมกันรับผิดชอบอย่างไร
4. การจัดทำแผนดำเนินงาน	4.1 คณะวิชาและหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันจัดทำแผนดำเนินงานต้องมีความชัดเจนว่าจะทำอะไร เมื่อใด โดยใคร ใช้งบประมาณเท่าใด และกำหนดตัวบ่งชี้หลัก (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (target) ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ระยะเวลา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	4.2 คณะวิชาและหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินงานตามแผน โดยมีระบบการติดตามการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ หากไม่เป็นไปตามแผนจะดำเนินการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานอย่างไร 4.3 เมื่อครบรอบปีให้มีการประเมินผลการดำเนินงานว่าได้ดำเนินงานครบถ้วนตามแผนหรือไม่ โดยให้พิจารณาผลการดำเนินงานย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปี ว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาสอดคล้องกับกลยุทธ์ รวมทั้งทบทวนว่ากลยุทธ์ยังเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันหรือไม่ หากไม่เหมาะสมก็ต้องพิจารณาปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ต่อไป 4.4 ให้มีการพิจารณาทบทวนและหากจำเป็นก็ปรับปรุงตัวบ่งชี้หลัก รวมทั้งเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในการวัดความสำเร็จของผลการดำเนินงาน 4.5 ให้มีการรายงานผลการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ต่อที่ประชุมของผู้บริหารระดับสถาบันและต่อที่ประชุมสภาสถาบัน

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

<u>ตัวบ่งชี้ที่ 2.1</u> : มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การกำหนดหลักสูตรที่จะเปิดและปิดสอน	1.1 มีการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการใช้บัณฑิตในหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ และวิเคราะห์ความพร้อมในการเปิดหลักสูตรของสถาบันก่อนนำไปกำหนดเป็นเป้าหมายในแผนการผลิตบัณฑิต 1.2 มีการจัดเตรียมความพร้อมทั้งด้านคณาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งด้านห้องสมุด ระบบสารสนเทศ ศูนย์การเรียนรู้ หรือวัสดุอุปกรณ์การศึกษาอื่น ๆ ก่อนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่เปิดใหม่ให้อย่างน้อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	2.1 มีปรัชญาหรือวัตถุประสงค์ ตลอดจนทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะหรือสถาบันตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิและความต้องการของสังคมส่วนรวม 2.2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ ตลอดจนทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตในข้อ 2.1 ได้ถูกนำไปสะท้อนในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรอย่างครบถ้วน 2.3 จัดทำแผนงานและกิจกรรมการเรียนการสอนและการวิจัยของนักศึกษาที่สอดคล้องกับปรัชญา วัตถุประสงค์ ทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
3. การบริหารกิจการของหลักสูตร	3.1 บริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในแต่ละระดับการศึกษา 3.2 มีการวางระบบการดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิดโดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงซึ่งมีแนวโน้มอาจไม่สำเร็จตามหลักสูตร และจำเป็นต้องได้รับดูแลเป็นพิเศษ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	3.3 มีการวางระบบการประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัวกับสถาบัน (โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรี) เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาได้ทันท่วงที 3.4 มีการวางระบบการสอนซ่อมเสริมด้านวิชาการแก่นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนเป็นรายบุคคล 3.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการผลิตบัณฑิตเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกปีการศึกษา 3.6 วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละปี และนำมาปรับปรุงการบริหารหลักสูตรก่อนรับนักศึกษารุ่นใหม่
4. การประเมินและพัฒนาหลักสูตร	4.1 มีการกำหนดระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ดังนี้ 1) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรโดยใช้ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสม เช่น อัตราการได้งานของบัณฑิต ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต อัตราเงินเดือนเริ่มต้น 2) มีการวิเคราะห์จุดอ่อนที่ควรต้องปรับปรุงหรือแก้ไขของหลักสูตร 3) มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างน้อยทุกรอบระยะเวลาของการผลิตบัณฑิตหนึ่งรุ่น
5. การบริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน	5.1 สำรวจความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในหลักสูตรและจัดเก็บข้อมูลที่สำรวจในแต่ละปีอย่างเป็นระบบ 5.2 กำกับและตรวจสอบให้มีการใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่ได้รับ
6. การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล	6.1 กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับพันธกิจและแผนการดำเนินงานของหลักสูตร

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	6.2 จัดกลไกบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ 6.2.1 กำหนดปริมาณ คุณสมบัติ และภาระงานของ 1) อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ให้สอดคล้องกับระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ 2) บุคลากรสายสนับสนุนให้เหมาะสมกับงานของหลักสูตร 6.2.2 ติดตามประเมินความพอเพียงของอัตรากำลังเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานอย่างสม่ำเสมอ 6.3 เสนอแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีคุณภาพ 6.3.1 จัดทำกลยุทธ์ในการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของหลักสูตร 6.3.2 กำหนดแผนและกระบวนการพัฒนาอาจารย์ในด้านการเรียนการสอนและการวิจัย 6.3.3 มีกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรสายสนับสนุนได้เพิ่มพูนความรู้และทักษะการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ 6.4 มีการประเมินทรัพยากรบุคคล และนำผลการประเมินมาปรับปรุงหรือพัฒนา
7. การใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารหลักสูตร	7.1 มีการบริหารหลักสูตรโดยใช้ระบบสารสนเทศที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลครบทุกด้าน ตั้งแต่ โครงสร้างหลักสูตร รายละเอียดกระบวนวิชาทรัพยากรสนับสนุน อาคารสถานที่ คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา บัณฑิต ตลอดจนผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ ในกรณีบัณฑิตศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน	1.1 การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและหลากหลายที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน 1.2 การออกแบบการเรียนการสอนยึดหลัก 7 ประการได้แก่ 1.2.1 สร้างกลไกให้มีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์และนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน 1.2.2 ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานทางวิชาการร่วมกันระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา 1.2.3 ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น 1.2.4 ให้ข้อมูลป้อนกลับต่อการปฏิบัติงานทางวิชาการของนักศึกษาโดยรวดเร็ว 1.2.5 สร้างและส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นักศึกษาใช้เวลาอย่างคุ้มค่า 1.2.6 สื่อสารความคาดหวังระดับสูงไปยังนักศึกษา 1.2.7 ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักศึกษา
2. การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.1 ผู้สอนมีความรู้และเข้าใจเป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตรอย่างชัดเจน 2.2 มีการจัดทำแฟ้มประวัติ (portfolio) ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยให้คณาจารย์สามารถวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละรายที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนหรือให้คำแนะนำตอบสนองศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนเฉพาะราย 2.3 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ การจัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ การอภิปรายกลุ่มย่อย การสัมมนา การทำกรณีศึกษาหรือโครงงานหรือวิจัย การเรียนรู้นอกสถานที่ ตลอดจนการฝึกงานและฝึกประสบการณ์ เป็นต้น

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	2.4 มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
3. การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน	3.1 มีการกำหนดวิธีการประเมินผลผู้เรียนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้และอิงพัฒนาการของผู้เรียน 3.2 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 3.3 มีระบบการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง 3.3.1 มีการติดตามผลการประเมินของผู้เรียน 3.3.2 มีการวิเคราะห์จุดอ่อนที่ควรปรับปรุงหรือแก้ไขในวิธีการสอน 3.3.3 มีการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การแสวงหาบุคคลองค์กรและชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน	1.1 ใช้สายป่านของผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปกครอง ศิษย์เก่าในการหาผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กรและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่สถาบันเปิดสอน 1.2 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กร และชุมชนรอบสถาบัน มีระบบฐานข้อมูลของบุคคล องค์กร และชุมชน และจำนวนในฐานข้อมูลมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
2. การจัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยร่วมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก	2.1 ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ สมาชิกองค์กรวิชาชีพ ผู้บริหารสถานประกอบการมาร่วมเป็นกรรมการ 2.2 ในการสอนรายวิชา จัดให้มีการเรียนรู้จากบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก เช่น การบรรยายพิเศษ การศึกษานอกสถานที่ การสัมภาษณ์ เป็นต้น โดยมีการกำหนดสัดส่วนของเนื้อหาหรือเวลาอย่างชัดเจน 2.3 ในหลักสูตรมีการกำหนดให้มีการฝึกงาน หรือปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ หรือศึกษาและแก้ปัญหาให้ชุมชน
3.การติดตามตรวจสอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน	3.1 พิจารณาหลักสูตร ประมวลการสอนและแผนการสอนรายวิชา 3.2 สัมภาษณ์นิสิต นักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก และประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับและนำมาพิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	1.1 มีคณะกรรมการรับผิดชอบด้านการจัดทำจรรยาบรรณวิชาชีพที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากสถาบัน 1.2 มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นลายลักษณ์อักษร และได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน 1.3 มีการนำจรรยาบรรณวิชาชีพมาจัดทำเป็นเอกสาร คู่มือ และเผยแพร่ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน 1.4 มีการเผยแพร่จรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งมีคู่มือการปฏิบัติแจ้งให้คณาจารย์ทราบโดยทั่วกัน
2. มีการติดตามผลความสำเร็จของจรรยาบรรณวิชาชีพ	2.1 มีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ มีมาตรการการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพ 2.2 มีการส่งเสริม สนับสนุน ให้คณาจารย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.3 มีการวิเคราะห์ความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.4 มีการสรุปผล การนำผลการกำกับ ติดตามประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริม การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.5 มีการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสม และทันสมัยยิ่งขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : มีระบบสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การพัฒนาอาจารย์	1.1 มีการฝึกอบรมพัฒนาอาจารย์โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ 1.2 มีการจัดหา/จัดทำเอกสารที่ให้ความรู้และตัวอย่างเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนให้ อาจารย์สามารถศึกษาด้วยตนเองได้
2. กลไกการบริหารวิชาการ	2.1 คณะ/สถาบัน กำหนดนโยบายให้อาจารย์มีการคิดค้นพัฒนาวิธีการสอนใหม่ ๆ 2.2 กำหนดหน่วยงานวิชาการระดับคณะให้มีบุคลากรสนับสนุนการผลิตนวัตกรรมทางการศึกษาของอาจารย์ 2.3 มีการจัดสรรทุนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียน 2.4 กำหนดให้อาจารย์จัดทำใบประมวลรายวิชา (course syllabus) ที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในแต่ละภาคเรียน และชี้ให้เห็นถึงการสอนที่เปลี่ยนแปลงหรือแตกต่างไปจากเดิม 2.5 กำหนดให้อาจารย์ระบุนวัตกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ได้พัฒนาขึ้นในแบบฟอร์มการรายงานผลการปฏิบัติงานในแต่ละปี 2.6 เผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์ที่เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนในเอกสารข่าวสารการวิจัยของคณะหรือสถาบัน
3. การสร้างเครือข่าย	3.1 จัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการสอนใหม่ ในกลุ่มอาจารย์ภายในคณะหรือสถาบันทุกปี 3.2 มีการสร้างเครือข่ายวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนในสาขาต่าง ๆ ภายในสถาบันหรือนอกสถาบัน 3.3 ยกย่องเชิดชูเกียรติอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดดเด่น

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษา	1.1 ฝ่ายกิจการนักศึกษามีการสำรวจความต้องการจำเป็น (needs assessment) ของนักศึกษาปี 1 ตั้งแต่ช่วงที่มีการปฐมนิเทศนักศึกษา และนำเสนอผลการสำรวจต่อหน่วยงานที่ให้บริการ
2.การจัดบริการแก่นักศึกษา	มีการจัดหน่วยบริการแก่นักศึกษาให้ครอบคลุมความต้องการจำเป็น โดยอย่างน้อยมีบริการต่อไปนี้ 2.1 การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ 2.2 การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2.3 การบริการด้านการให้คำปรึกษา 2.4 การบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า 2.5 การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
2.1 การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ • สื่อการเรียนการสอน	2.1.1 มีการจัดสรรทรัพยากร พัฒนาการเรียนรู้ที่หลากหลายและเข้าถึงบริการได้ง่าย เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย ศูนย์การเรียนรู้ ห้องสมุด เป็นต้น
• งานทะเบียน	2.1.2 มีการจัดระบบงานทะเบียนที่สามารถให้บริการได้รวดเร็ว คล่องตัว

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
2.2 การบริการด้านกายภาพเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต	
• หอพัก	2.2.1 มีหน่วยงานดูแลคุณภาพของหอพักในสถาบันหรือนอกสถาบัน และให้ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักที่มีคุณภาพปลอดภัยแก่นักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาเข้าใหม่
• สภาพแวดล้อมในสถาบัน	2.2.2 มีการบำรุงดูแลรักษาสภาพแวดล้อมตลอดเวลา
• สภาพห้องเรียน	2.2.3 มีระบบการดูแลสภาพห้องเรียนที่เหมาะสม (แสงสว่าง สื่ออุปกรณ์ในห้องเรียน สภาพโต๊ะเก้าอี้)
• สถานที่ออกกำลังกาย การบริการอนามัย	2.2.4 มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเปิดให้ใช้บริการอย่างเต็มที่ มีระบบดูแลสุขภาพและการให้บริการอนามัยที่สะดวก
• การจัดจำหน่ายอาหาร	2.2.5 มีระบบดูแลการจัดจำหน่ายอาหารที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม
2.3 การบริการด้านการให้คำปรึกษา	2.3.1 อาจารย์ทุกคนจัดทำและติดประกาศตารางเวลาการให้นักศึกษาเข้าพบหน้าห้องเพื่อให้คำปรึกษาด้านวิชาการ 2.3.2 มีหน่วยบริการระดับคณะ/สาขาให้คำปรึกษาทั้งที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ โดยผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา 2.3.3 อาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ได้รับมอบหมายให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว
2.4 การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า	สถาบันมีการจัดหน่วยบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษา/ศิษย์เก่า และมีระบบการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่ทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้เร็วทันสมัย และเข้าถึงได้ง่าย

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	• ทุนกู้ยืมการศึกษา • แหล่งทุนการศึกษาต่อ • การบริการจัดหางาน • แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ • ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบัน
2.5 การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	2.5.1 สถาบันมีหน่วยงาน (อาจารย์) ที่ทำหน้าที่ติดต่อประสานงาน จัดหาแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพแก่นักศึกษา และการพัฒนาศิษย์เก่าด้านวิชาการและวิชาชีพ 2.5.2 มีการประเมินคุณภาพของการดำเนินโครงการทุกครั้ง
3. การประเมินคุณภาพของการให้บริการ	3.1 สถาบันจัดให้มีกรรมการตรวจสอบติดตามการจัดให้บริการของหน่วยงานที่ให้บริการทุกปี 3.2 ให้หน่วยบริการทำการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบริการที่ได้จากสถาบันทุกด้านอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง 3.3 ให้หน่วยบริการทำการประเมินคุณภาพชีวิตของนักศึกษา 3.4 ให้หน่วยบริการทุกหน่วยจัดทำข้อมูลสถิติผลการปฏิบัติงานทั้งปริมาณและคุณภาพของการให้บริการทุกภาคเรียน 3.5 ให้หน่วยบริการทุกหน่วยเสนอรายงานผลการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบริการที่ได้รับผลการประเมินคุณภาพชีวิตนักศึกษา และข้อมูลสถิติผลการปฏิบัติงานแก่คณะกรรมการตรวจสอบติดตามทุกภาคเรียน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	3.6 ให้หน่วยบริการทุกหน่วยเสนอแผนการปรับปรุงการให้บริการและผลที่ได้รับแก่คณะกรรมการตรวจสอบติดตามทุกภาคเรียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นก่อนนำไปปฏิบัติ 3.7 ให้อาจารย์ทุกคนรายงานผลการปฏิบัติงานของตนเองด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในรายงานผลการปฏิบัติงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. กรอบแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน	1.1 มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (NQF) ในแต่ละระดับการศึกษา 1.2 มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมโดยองค์การนักศึกษาครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้ • กิจกรรมวิชาการ • กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมคุณภาพ • กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม • กิจกรรมนันทนาการ • กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 1.3 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ครอบคลุมกิจกรรมทุกประเภทอย่างเหมาะสม โดยมีคณะกรรมการพิจารณาโครงการหรือแผนงานการจัดกิจกรรม ที่อาศัยหลักการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น สภานักศึกษา คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาของกิจกรรม
2. การจัดกิจกรรมของนักศึกษา	2.1 สนับสนุนให้องค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมให้ครบทุกประเภทในแต่ละปีการศึกษา 2.2 การจัดทำข้อเสนอโครงการโดยองค์การนักศึกษาควรมีการระบุคุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป้าหมายของจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม วิธีการดำเนินการ และการประเมินผล 2.3 มีการกำหนดนโยบายและดำเนินการให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การติดตามประเมินผล	3.1 ควรกำหนดให้นักศึกษาทุกคนแสดงหลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อบรรจุในแฟ้มผลงาน 3.2 ฝ่ายกิจการนักศึกษามีการจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาประกอบด้วยวัตถุประสงค์ รูปแบบกิจกรรม จำนวนผู้เข้าร่วม ผลการดำเนินงาน คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนา ผลกระทบที่เกิดขึ้น ค่าใช้จ่ายจริงในการดำเนินงาน 3.3 ฝ่ายกิจการนักศึกษาเสนอรายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา 3.4 ฝ่ายกิจการนักศึกษานำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

<u>ตัวบ่งชี้ที่ 4.1</u> : มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบบริหารงานวิจัย และการจัดหาสิ่งสนับสนุน	1.1 จัดระบบบริหารงานวิจัยซึ่งสามารถเชื่อมโยงภารกิจด้านการวิจัยกับภารกิจด้านการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีลักษณะบูรณาการ สอดคล้องไปในทางเดียวกัน และบรรลุเป้าหมายโดยรวมของสถาบัน ขณะเดียวกันก็เป็นระบบงานที่ปราศจากความซ้ำซ้อนและมีขั้นตอนที่เหมาะสมกับระดับการตัดสินใจ 1.2 จัดหาทรัพยากรและ/หรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงิน แหล่งค้นคว้า ห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ทรัพยากรการเงิน หมายถึง ทุนสนับสนุนการวิจัย โดยเฉพาะสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ งบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยที่ลุ่มลึกและผลิตผลงานระดับสากลอย่างต่อเนื่อง งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยในรูปแบบต่างๆ งบประมาณสนับสนุนนักศึกษาบัณฑิตศึกษา เป็นต้น ในด้านแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ นอกจากหนังสือ วารสารทั้ง hard-copy และ on-line แล้ว ยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุน visiting professor การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัยนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศเป็นต้น

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	สำหรับความหมายของห้องปฏิบัติการจะหมายรวมถึงศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยงานสามารถใช้ร่วมกันได้ 1.3 จัดระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้านต่อไปนี้ ข้อมูลด้านแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ข้อมูลด้านงานวิจัยของสถาบัน ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและการสนับสนุนของสถาบัน ข้อมูลด้านการส่งเสริมของสถาบันในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์รวมถึงการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร การซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญาและข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติอื่นๆ ของสถาบันเกี่ยวกับการวิจัย
2. กลไกการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อการวิจัย	2.1 จัดทำแผนทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย เริ่มจากวิเคราะห์กำลังคน วางแผนกำลังคน กำหนดกฎเกณฑ์/แนวทางส่งเสริมให้บุคลากรทำวิจัยและการรับเข้าบุคคล (ทั้งคณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา) ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้นด้านการวิจัยของสถาบัน 2.2 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล กรณีนักวิจัยรุ่นใหม่อาจเริ่มจากการฝึกอบรม การทำงานวิจัยภายใต้การแนะนำหรือการร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การช่วยคุมวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา กรณีนักวิจัยทั่วไป การมีโอกาสทำงานวิจัยในห้องปฏิบัติการวิจัย หรือร่วมทีมวิจัยชั้นนำนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือ การส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีมที่ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัยหรือนักศึกษาหลังปริญญาเอก และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา/ผู้ช่วยวิจัย เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่อง นอกจากการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยแล้ว ควรจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามจรรยาบรรณของนักวิจัยโดยเคร่งครัด 2.3 สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย อาทิ การยกย่อง การให้ผลตอบแทน และหรือรางวัลแก่นักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศในสถาบันให้เหมาะสมกับการค้นคว้าวิจัย การสร้างบรรยากาศของการแข่งขันเพื่อสร้างผลงานวิจัย
3. กลไกส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการวิจัย	3.1 วางแนวทางสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกโดยวิธีการต่างๆ ประกอบด้วย การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย การประชุมกลุ่มตัวอย่าง (focus group) กับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ การติดต่อสร้างสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก การใช้ข้อมูลป้อนกลับ (feed back) จากความร่วมมือที่มีอยู่เดิม วัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ตลอดจนการร่วมใช้ทรัพยากร โดยเฉพาะอุปกรณ์ เครื่องมือที่มีราคาสูงหรืออุปกรณ์เฉพาะด้าน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. กลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการนำไปใช้ประโยชน์	1.1 จัดระบบส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งการนำเสนอในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร เช่น การจัดระบบพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงาน การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพของแต่ละสถาบัน 1.2 จัดระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมายโดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ 1.3 จัดระบบสนับสนุนการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของนักวิจัยได้แก่ การเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์เพื่อสร้างความร่วมมือเชิงวิชาการระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ การสนับสนุนการเจรจาเชิงธุรกิจในการซื้อขายทรัพย์สินทางความรู้กับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก ทั้งนี้โดยรักษาสิทธิของนักวิจัย การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่นักวิจัย

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
2. กลไกสนับสนุนการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	2.1 สนับสนุนการสร้างเครือข่าย เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับนักวิชาการ นักศึกษา ชุมชนและองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน ผ่านทางระบบ Intranet และ Internet โดยเป็นระบบที่เหมาะสมทั้งด้านความเร็วของระบบเชื่อมโยงและจำนวนการเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น 2.2 จัดระบบประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เชิงรุก โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายตลอดจนถึงการติดตามข้อมูลป้อนกลับ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. นโยบาย แผนดำเนินงานและการปฏิบัติตามแผน	1.1 สถาบันจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคม 1.2 คณะกรรมการและ/หรือหน่วยงานเพื่อบริการวิชาการ คณะวิชาและหน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ ของสถาบันดำเนินการให้บริการวิชาการตามแผนดำเนินงานที่กำหนด
2. ระบบและกลไกในการบริการวิชาการ	2.1 มีการกำหนดภาระงานของบุคลากรให้ชัดเจน โดยเฉพาะคณาจารย์ ทั้งภาระงานด้านการสอน การวิจัย และการให้บริการวิชาการ โดยมีระบบการเทียบเคียงทดแทนระหว่างงานด้านต่าง ๆ 2.2 มีหลักเกณฑ์และระเบียบในการให้บริการวิชาการ 2.3 สร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการวิชาการตามความถนัด 2.4 จัดอบรมให้ความรู้แก่อาจารย์เพื่อสามารถให้บริการทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2.5 ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ โดยสถาบันจัดหาโครงการบริการทางวิชาการให้ 2.6 จัดระบบให้อาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการให้บริการวิชาการเป็นพี่เลี้ยงถ่ายทอดและชักจูงอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมงาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การประเมินผลการดำเนินงานในการบริการทางวิชาการ	3.1 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการบริการทางวิชาการ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่สูงขึ้นในการบริการทางวิชาการ 3.2 มีการประเมินผลดำเนินงานในการบริการทางวิชาการเปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงานและเป้าหมายของสถาบัน 3.3 นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงการบริการวิชาการ
4. บูรณการระหว่างการบริการทางวิชาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.1 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วิเคราะห์โครงการ/กิจกรรมบริการทางวิชาการว่าสัมพันธ์กับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างไร และจัดทำแผนการบูรณาการการบริการทางวิชาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 4.2 ประเมินสัมฤทธิผลของการบริการทางวิชาการที่มีต่อการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 4.3 นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างการบริการวิชาการกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การพัฒนาด้านนโยบายและการดำเนินงาน	1.1 สถาบันมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ 1.2 สถาบันมีแผนงานรองรับนโยบายที่มีเป้าหมายชัดเจน มีแผน/ขั้นตอนการดำเนินงาน มีความสอดคล้องกับนโยบายและปฏิบัติได้ 1.3 สถาบันมีการกำหนดกิจกรรม/โครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องตามแผนงาน เป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสังคมและมีความหลากหลาย มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี
2. การพัฒนาด้านการส่งเสริม	2.1 สถาบันมีการสร้างสรรค์บรรยากาศ เช่น มีการประดับอาคารด้วยผลงานศิลปะ มีการแต่งสภาพแวดล้อมด้วยงานศิลปะ มีกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงและพัฒนาบรรยากาศอย่างสม่ำเสมอ 2.2 สถาบันมีการส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม มีการเผยแพร่ระดับองค์กรหรือชุมชน ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ 2.1 สถาบันมีการจัดอบรม ประชุม เสวนาทางวิชาการในระดับองค์กร ระดับชาติ ระดับภูมิภาคหรือนานาชาติ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
3. การพัฒนาด้านการสนับสนุน	3.1 สถาบันมีการกำหนดงบประมาณดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรม มีการใช้งบประมาณตามที่ตั้งไว้ มีการดำเนินการเพื่อจัดหางบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก และมีความต่อเนื่องในการได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายในหรือภายนอก

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	3.2 สถาบันมีฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม มีการเผยแพร่ข้อมูล มีการสำรวจผลการใช้ข้อมูล และมีการปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันสมัย 3.3 สถาบันมีการรณรงค์การบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมในองค์กร
4. การพัฒนาด้านการสร้างมาตรฐาน	4.1 สถาบันมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีระบบการใช้ผู้เชี่ยวชาญ และมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ 4.2 สถาบันได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น บุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กร ระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ 4.3 สถาบันมีจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคหรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัลได้รับการอ้างอิง
5. การพัฒนาด้านการเผยแพร่	5.1 สถาบันมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ 5.2 สถาบันจัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน 5.3 สถาบันมีการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1.การมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา	1.1 สภาสถาบันการศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดให้ความเห็นชอบทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา 1.2 มีการติดตามผล การนำยุทธศาสตร์ และนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม 1.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานจริงตามยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ และติดตามการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
2. กระบวนการดำเนินงานของสภาสถาบัน	2.1 สภาสถาบันการศึกษามีการติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจ ของสถาบันการศึกษาอย่างครบถ้วน 2.2 มีการส่งเอกสารการประชุมให้กรรมการสภาสถาบันการศึกษาล่วงหน้าเฉลี่ย 7 วัน 2.3มีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะในประเด็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องคุณภาพทางวิชาการและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน 2.4 มีกรรมการสภาสถาบันเข้าร่วมการประชุมทุกครั้งเฉลี่ยร้อยละ 80 ของกรรมการทั้งหมด 2.5 มีการเปิดเผยรายงานประเมินตนเอง ประวัติกรรมการสภาทุกท่าน และรายงานการเงินของสถาบัน
3.มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของระบบงานที่สำคัญ	3.1 มีการติดตามผลการควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายในของสภาสถาบันการศึกษา 3.2 มีการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ และมีระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัย ทุกระบบที่สำคัญ 3.3 มีการติดตามผลระบบการบริหารงานทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นๆของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. กระบวนการสรรหาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ	1.1 มีเกณฑ์และระเบียบการคัดเลือกผู้บริหารหน่วยงานเป็นระบบชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีสิทธิแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วม 1.2 มีคณะกรรมการคัดเลือกผู้บริหารหรือหัวหน้าหน่วยงาน 1.3 มีการเปิดโอกาสให้ผู้บริหารแสดงวิสัยทัศน์การนำองค์กร
2.ผู้บริหารได้ดำเนินการบริหาร โดยใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่	2.1 จัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน 2.2 มีการกำหนด ตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ 2.3 มีการติดตามผลสัมฤทธิ์ รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 2.4 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลของสถาบันให้เป็นระบบฐานข้อมูลที่ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจได้ 2.5 มีความสามารถในการบริหารงบประมาณและการบริหารรายได้ต่างๆอย่างสมดุล 2.6 มีการใช้ทรัพยากรต่างๆของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด 2.7 เปิดโอกาสให้บุคลากรในสถาบัน หรือชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถาบัน 2.8มีความสามารถในการกำกับ ติดตามดูแลผลการทำงานของสถาบัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. กระบวนการประเมินศักยภาพและผลปฏิบัติงานของผู้บริหาร	3.1 มีการรายงานสรุปผลการทำงานประจำปีของผู้บริหารประจำปี 3.2 มีการกำกับ ติดตามและประเมินการทำงานของผู้บริหารอย่างเป็นระบบโดยคณะกรรมการอิสระ
4.กระบวนการเพิ่มศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมิน	4.1 มีการฝึกอบรมภาวะผู้นำของผู้บริหาร 4.2 มีการติดตาม ประเมินผลของการเพิ่มศักยภาพของผู้นำ 4.3 มีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบการพัฒนาสู่องค์กรการเรียนรู้	1.1 มีระบบในการให้ความรู้และทักษะด้านการจัดการความรู้แก่บุคลากรทุกคน 1.2 มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับ มีส่วนร่วมและมีการใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบัน 1.3 มีระบบในการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอก ด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน 1.4 มีระบบการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม
2. กลไกที่จะทำให้สัมฤทธิผล	2.1 มีกลไกในการให้ความรู้และทักษะด้านการจัดการความรู้แก่บุคลากรทุกระดับ เช่น มีคณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบ มีงบประมาณที่ชัดเจน 2.2 มีกลไกสร้างชุมชนนักปฏิบัติในการจัดการความรู้ให้ที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 2.3 มีกลไกการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน 2.4 มีกลไกในการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม
3. กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	3.1 มีเป้าหมายและตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนในการจัดการความรู้ 3.2 มีแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ 3.3 มีการดำเนินการเพื่อให้เกิดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ 3.4 มีการเผยแพร่นวัตกรรมด้านการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมอ เช่น การจัดประชุมสัมมนา การจัดพิมพ์เป็นวารสาร ทั้งนี้ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของนวัตกรรม

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	3.5 มีชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน 3.6 มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน 3.7 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบ และกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล	1.1 มีการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ เป็นไปอย่างโปร่งใสและเขียนแนวปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร 1.2 มีการจัดทำการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) การประเมินผลการปฏิบัติ (job evaluation) ที่เป็นรูปแบบชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า – ออกของบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล 1.3 จัดทำระบบด้านการพัฒนาบุคลากรทุกกลุ่ม โดยการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว เพื่อให้มีบุคลากรที่มีคุณภาพตามเป้าหมายที่สถาบันการศึกษาได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการขอผลงานทางวิชาการ ในสาขางานที่เกี่ยวข้อง
2. การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูง	2.1 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์ เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์ทราบโดยเร็ว มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพในการขอรับรางวัลในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านงานเอกสาร/งานธุรการ 2.2 ยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัล โดยวิธีต่าง ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การจัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ การพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	2.3 จัดระบบพี่เลี้ยงให้ผู้มีประสบการณ์ได้รับรางวัล ช่วยเหลือสนับสนุนอาจารย์รุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่างๆ
3. การธำรงรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ	3.1 มีการหา training needs ของบุคลากร ทั้งในสายอาจารย์และสายสนับสนุน ให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น โดยหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินได้ 3.2 มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมกัน ผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และได้ร่วมมือกันทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน 3.3 มีการประเมินความพึงพอใจของพนักงานทุกกลุ่ม ทุกระดับ อย่างเป็นระบบ มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการพัฒนาให้บุคลากรในองค์การมีความพึงพอใจ ที่เพิ่มขึ้น 3.4 สร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศของการทำงาน การให้สวัสดิการพนักงาน การดูแลบุคลากรในองค์การทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกัน สร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน ให้ดียิ่งขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 : มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. คณะกรรมการหรือคณะทำงาน	1.1 ตั้งคณะกรรมการฯ หรือคณะทำงานโดยมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน 1.2 ระบุรายละเอียดของการทำงาน เช่น นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน กำหนดระยะเวลาให้มีการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานฯ อย่างสม่ำเสมอ
2. การกำหนดปัจจัยเสี่ยง	2.1 วิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา 2.2 จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง 2.3 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในสถาบัน และดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม
3. การสร้างแผนการจัดการความเสี่ยง	3.1 วิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ที่เกิดขึ้นในการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ 3.2 สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4 T คือ Take การยอมรับความเสี่ยง Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยง และ Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง การฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า คุณค่า)

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
4. การสรุปผลและบูรณาการ	4.1 ดำเนินการตามแผนฯ รายงานความก้าวหน้าหรือความแล้วเสร็จของการดำเนินการตามแผน 4.2 สรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

<u>ตัวบ่งชี้ที่ 8.1</u> : มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. มีระบบ และกลไกในการจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย	1.1 มีการจัดทำระบบทางการเงิน โดยเริ่มจากการจัดทำแผนกลยุทธ์สถาบันเพื่อต้องการทราบว่าสถาบันมีทิศทางการพัฒนาไปในทิศทางใด มีการกำหนดภารกิจและจัดสรรงบประมาณภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน รวมทั้งจุดเน้นของสถาบัน มีการจัดทำแผนงบประมาณ (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) แผนการจัดหาเงินจากแหล่งเงินต่างๆ และแผนการใช้เงินให้สอดคล้องกัน 1.2 มีการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอสำหรับการบริหารภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่าย เป็นไปอย่างเหมาะสม 1.3 มีระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่เพียงพอ ทันสมัย ครบถ้วน สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับของสถาบันได้ ฐานข้อมูลทางการเงินเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องเรียนรู้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงาน
2. การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณ	2.1 มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้ หักค่าใช้จ่ายแล้วสถานศึกษามีงบประมาณเหลือเพียงพอ ที่จะใช้ในกิจกรรมของสถาบันในช่วงถัดไปและรายงานทางการเงิน เป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่า ได้ใช้เงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	2.2 มีหน่วยตรวจสอบภายในของสถาบันที่มีหน้าที่ตรวจสอบ ติดตาม การใช้เงินของหน่วยงานในสถาบันให้ถูกต้อง เป็นระบบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์กับหน่วยปฏิบัติ 2.3 ผู้บริหารระดับสูง จะต้องติดตามผลการใช้เงินจากรายงานทางการเงิน ให้เป็นไปตามเป้าหมาย ต้องติดตามตรวจสอบ และหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
3. มีการรายงานทางการเงินให้ผู้บริหารและสภาสถาบัน	3.1 มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของสถาบันและสภาสถาบัน 3.2 ผู้บริหารนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปเป็นข้อมูลในการวางแผน และการตัดสินใจ 3.3 สถาบันมีการนำข้อมูลทางการเงินไปวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่างๆ และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน ตลอดจนความมั่นคงขององค์การ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 : มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. นโยบายการบริหารทรัพยากร	1.1กำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของสถาบัน รวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
2. กลไกการบริหารทรัพยากร	2.1แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน ศึกษาวิเคราะห์ผลที่ได้ และวางแผนกลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
3.ระบบฐานข้อมูลทรัพยากร	3.1 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่สามารถใช้ร่วมกันได้ รวมทั้งฐานข้อมูลทรัพยากรภายนอกสถาบันที่มีความเกี่ยวข้องและสามารถใช้ร่วมกันได้กับพันธกิจของสถาบัน
4. ระบบติดตามผล	4.1 มีการติดตามผลการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันตามนโยบายและแผนการใช้ทรัพยากรที่สถาบันกำหนด 4.2รายงานผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยอื่น

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1.ระบบประกันคุณภาพ	1.1 สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง 1.2 ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมินและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินภารกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
2. กลไกการประกันคุณภาพ	2.1 คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนโดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน 2.2 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม 2.3 มีกลไกการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะถึงระดับสถาบันเพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด 2.4 มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน 2.5 มีกลไกการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์คุณภาพ	3.1 การกำหนดมาตรฐานที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอกโดยหน่วยงานต่าง ๆ 3.2 ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมดและต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ 3.3 เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้นั้น ๆ และที่สำคัญต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
4. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ	4.1 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้องและสามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะและสถาบัน 4.2 ระบบฐานข้อมูลข้างต้นเป็นระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลหลักของสถาบัน ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อการวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมินตลอดจนถึงเพื่อการปรับปรุงพัฒนา
5. การจัดการความรู้ด้านการประกันคุณภาพ	5.1 มีการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่คณาจารย์และบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ 5.2 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ 5.3 จัดให้มีการเผยแพร่นวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดประชุมสัมมนา จัดพิมพ์วารสาร เพื่อส่งเสริมและยกย่องเจ้าของนวัตกรรม 5.4 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 : มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1.ระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา	1.1 สถาบันมีระบบการประกันคุณภาพที่ครอบคลุมการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพให้แก่นักศึกษาทุกคน ทั้งเพื่อสนับสนุนงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน และเพื่อส่งเสริมให้มีการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ 1.2 ระบบประกันคุณภาพที่ส่งเสริมให้นักศึกษานำไปใช้กับกิจกรรมของนักศึกษาควรเชื่อมโยงกับระบบประกันคุณภาพของสถาบันและเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษาซึ่งอาจเริ่มจาก 5 ส. PDCA เป็นต้น
2. กลไกการดำเนินการ	2.1 มีกลไกในการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา เช่น มีคณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบ มีงบประมาณที่ชัดเจน 2.2 มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 2.3นักศึกษามีการใช้กระบวนคุณภาพ เช่น 5 ส. PDCA ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษาครบทุกกิจกรรม 2.4 นักศึกษามีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน
3. การติดตามประเมินผล	3.1 ติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาและที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน 3.2 นำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงกระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5
กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในก็เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่สถาบันนั้นๆ ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สถาบันได้ทราบสถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งคณะผู้ประเมินและสถาบันที่รับการประเมินจำเป็นต้องกำหนดบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 ทั้งนี้ สถาบันต้องวางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายในให้เสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ดังนี้

1. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม (กรณีที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)

2. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปีส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถาบัน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาได้ประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้นจึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพดังปรากฏในตารางที่ 5.1 ตารางดังกล่าวสามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = กิจกรรมข้อที่ 1 เริ่มกระบวนการตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านี้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน

D = กิจกรรมข้อที่ 2 ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ 1 – เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน – เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)

C = กิจกรรมข้อที่ 3 – 8 ประเมินกระบวนการประกันคุณภาพในระดับภาค คณะ สถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม ของปีการศึกษาถัดไป (เนื่องจาก สมศ.กำหนดให้มีการเก็บข้อมูลในรอบปีการศึกษา ตั้งแต่เดือนมิถุนายน – พฤษภาคม ซึ่งเป็นรอบปีการศึกษา)

A = กิจกรรมข้อที่ 9 วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน ทีมหรือคณะกรรมการบริหารของสถาบันอุดมศึกษา นำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีก็ได้

กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและปฏิบัติโดยทั่วกัน เพราะต้องเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่เดือนมิถุนายน ที่ผ่านมา

สำหรับกิจกรรมข้อที่ 10 ในตารางดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ของสถาบันในการปรับปรุงคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในการนำข้อมูลมาปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาอารยะประเทศและมีความเป็นสากล

ตารางที่ 5.1 **วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน**

เปรียบเทียบปีงบประมาณกับปีการศึกษา	ตค.-พค.	มิ.ย. เปิดเทอม	ก.ค	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
	ปีงบประมาณ (ตค.- กย.)									ปีงบประมาณถัดไป							
		ปีการศึกษา (มิ.ย. – พ.ค.)															

กิจกรรมดำเนินการ		มิ.ย. เปิดเทอม	ก.ค	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. สถาบันประกาศตัวบ่งชี้ ปีการศึกษาใหม่และแจกคู่มือการจัดทำ SAR (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้, วิธีการและตารางประเมินคุณภาพภายในประจำปี)																	
2. สถาบันเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้ (มีทีมงานให้คำปรึกษากับบุคลากร / หน่วยงาน / ภาควิชาในการเก็บข้อมูลพร้อมทั้งพิจารณาปรับปรุงการดำเนินการตามความเหมาะสม)																	
3. ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับภาควิชาและหน่วยงานเทียบเท่า																	

กิจกรรมดำเนินการ	ตค.-พค.	มิ.ย. เปิดเทอม	ก.ค	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
4. ประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
5. คณะนำผลการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับคณะและหน่วยงานเทียบเท่า																	
6. ประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
7. สถาบันนำผลการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับสถาบันและแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับสถาบัน																	
8. ประเมินระดับสถาบัน																	

กิจกรรมดำเนินการ	ตค.-พค.	มิ.ย. เปิดเทอม	ก.ค	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
9. สถาบันวางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน ทีมหรือคณะกรรมการบริหารของสถาบันอุดมศึกษานำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย)มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีก็ได้ (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบและตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและปฏิบัติโดยทั่วกัน																	
10. ส่งรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปี(ประกอบด้วย SAR ระดับสถาบัน และผลการประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบัน) ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด (ภายใน 120 วันนับจากสิ้นปีการศึกษา)																	

2. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา

2.1 การเตรียมการของสถาบันก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

2.1.1 การเตรียมเอกสาร

ก. จัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี หรือรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ทั้งนี้ รูปแบบการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี ควรมีหัวข้อหลักดังนี้

1) คำนำ สารบัญ สารบัญเรื่อง สารบัญตารางหรือสารบัญภาพ (ถ้ามี)

2) ข้อมูลเบื้องต้นของสถาบัน

ประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน (ควรสรุปเป็นตาราง)

3) ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์และเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน
2. องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน
3. องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา
4. องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
5. องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
6. องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
8. องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
9. องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

4) สรุปผลการประเมินตนเองโดยแยกเป็นผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา แผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

(รายละเอียดการจัดทำ SAR ปรากฏในภาคผนวกที่ 2)

ข. จัดการเตรียมเอกสารอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารอ้างอิง ควรเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อหมายเลขและสาระที่ระบุในรายงานการประเมินตนเอง

2) หากเอกสารที่อ้างถึงเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารชุดใหญ่ให้ใช้วิธีใดวิธีหนึ่งในการระบุว่าเอกสารหรือข้อความที่กล่าวถึงอยู่ที่ใด เช่น ระบุหน้าที่อ้างอิง ทำแถบกระดาษสีแยกหน้ากระดาษหรือระบายสีเน้นข้อความ เป็นต้น

3) สำหรับเอกสารที่เป็นแผ่นปลิวหรือแผ่นพับ ควรจัดเย็บเป็นเล่มบางๆ ไว้ หรือใส่แฟ้มไว้กันการสูญหายหรือหลงอยู่กับเอกสารชุดอื่น

4) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์และการต่อเชื่อมเครือข่ายที่สมบูรณ์หากเอกสารอ้างอิงอยู่ในเว็บไซต์หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอื่น ๆ

5) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทาง คือ จัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามหน่วยงาน ในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่า จะเรียกดูเอกสารได้จากผู้ใดหน่วยงานไหน ชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไร หรืออาจจัดในแนวทางที่สอง คือ นำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ การนำเสนอเอกสารในแนวทางนี้เป็นที่นิยมกว่าแนวทางแรก เพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้เร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆ ได้ในคราวเดียว

2.1.2 การเตรียมบุคลากร

ก. การเตรียมบุคลากรทุกระดับ ควรมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร

2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง

3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร

4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพคือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. การเตรียมบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากร 1-3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้ประสานงานควรเตรียมตัวดังนี้

1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างถ่องแท้

2) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของคณะวิชาและสถาบันเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้

3) มีรายชื่อ สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน

4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใด หรือพบกับใคร

5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

2.1.3 การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

ก. ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

1) จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมาก โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อความเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ

2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ

3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง

4) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ

5) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใด เพิ่มเติม

ข. ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นิสิตนักศึกษา ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

2.1.4 การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมิน

ก. สถาบันอุดมศึกษาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งและจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินภายในทราบ ทั้งนี้ แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน เป็นดังนี้ :

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือสถาบันจัดฝึกอบรมให้

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. และไม่เป็นบุคลากรในภาควิชาที่รับการประเมิน

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.

3) คณะกรรมการประเมินระดับสถาบัน

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.

ข. จัดส่งรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี(SAR) และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ถ้ามี) ให้คณะผู้ประเมินก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์ พร้อมทั้งแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสถาบัน คณะวิชาหรือหน่วยงานกับคณะผู้ประเมินให้คณะผู้ประเมินทราบ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์และ e-mail address สำหรับติดต่อ

ค. ประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะผู้ประเมิน เพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพภายใน อาทิ การจัดตารางเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การให้ข้อมูลที่คณะผู้ประเมินต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 การดำเนินการของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

1) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับได้ร่วมรับฟังคณะผู้ประเมินชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม

2) บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชมหรือตอบคำถามหรือรับการสัมภาษณ์จากคณะผู้ประเมิน

3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะผู้ประเมินต้องการข้อมูลและเพื่อนำการเยี่ยมชมหน่วยงาน ภายใน ตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่นๆ

4) ในกรณีที่คณะผู้ประเมินทำงานต่อหลังเวลาราชการควรมีผู้ประสานงาน ส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก

5) บุคลากรทั้งหมดควรได้มีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะผู้ประเมิน เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยมตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

2.3 การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ

1) ผู้บริหารภาควิชาคณะวิชาหรือสถาบัน และผู้เกี่ยวข้อง นำผลการประเมินเข้าสู่การประชุมหรือสัมมนาระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินภารกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม งบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าสถาบันชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้นและตระหนักว่าทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย

3) ภาควิชา คณะวิชาและสถาบันอาจพิจารณาให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะผู้ประเมินเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพภายในต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กองบริการการศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2543) **มาตรฐานกิจการนักศึกษา**.

กิตติยา สีอ่อน.(2547) **โมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสำหรับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์และคณะ. (2548) **รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547**" รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

ชาญณรงค์ พรรุ่งโรจน์และคณะ. (2548) **ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม** : รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สแควร์ปริ๊นซ์ ' 93 จำกัด

นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ.(2549) **การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา**. รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2549) **ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย**. รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

วิจิตร ศรีสอ้าน. (2518) **หลักการอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2549) **คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา (สถาบันอุดมศึกษา 73 แห่ง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549**.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2541) **แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย**.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2549) **ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะปานกลาง พ.ศ. 2548-2550**

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2548) **มาตรฐานการศึกษาของชาติ**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหายบล็อกและการพิมพ์.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2549). **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : บริษัทจุดทอง จำกัด.

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2549) **มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน จำกัด ภาพพิมพ์

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). **คู่มือฝึกอบรมผู้ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา**.

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2546). **คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย (ระดับคณะวิชา/หน่วยงานเทียบเท่า)**.

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-4549)**

ภาษาอังกฤษ

Mackinnon,K.R. S.H.Walker & D.Davis.(2000). **Benchmarking Manual for Australia Universities**, Higher Education Division, Department of Education. Training and Youth Affairs.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1
นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กรรมการวิชาการ[1] หมายถึง กรรมการร่างหลักสูตร กรรมการประเมินหลักสูตร กรรมการประเมินผลงานวิชาการ หรืออยู่ในกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการต่าง ๆ กรรมการการประชุมวิชาการที่มีลักษณะการจัดเป็นประจำระดับชาติ/นานาชาติ กรรมการประจำของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นต้น

กรรมการวิชาชีพ[1] หมายถึง การเป็นกรรมการของสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ที่ปรึกษาระดับสูงของประเทศที่ได้รับเลือก หรือได้รับมอบหมายให้ร่วมเป็นคณะทำงาน หรือคณะดำเนินการเพื่อพัฒนางานวิชาการหรือวิชาชีพภายนอกสถาบันในระดับชาติ หรือนานาชาติ

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ[2] หมายถึง การจัดการศึกษาที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยกระบวนการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับการอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการการศึกษาไทยหลายรูปแบบ [3] ดังนี้

1) **การเรียนรู้จากกรณีปัญหา** (Problem-based Learning : PBL)

เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนคิดและดำเนินการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ และเลือกแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการแก้ปัญหามากกว่าการจำเนื้อหาข้อเท็จจริง เป็นการส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและพัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่งวิธีการนี้จะทำได้ดีในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เพราะผู้เรียนมีระดับความสามารถทางการคิดและการดำเนินการด้วยตนเองได้ดี

เงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความรู้เดิมของผู้เรียน ทำให้เกิดความเข้าใจข้อมูลใหม่ได้ การจัดสถานการณ์ที่เหมือนจริง ส่งเสริมการแสดงออกและการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้โอกาสผู้เรียนได้ไตร่ตรองข้อมูลอย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้เรียนตอบคำถาม จดบันทึก สอนเพื่อน สรุป วิพากษ์วิจารณ์สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ได้ดี

---

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ http : // www. onesqa. or. th

[2] พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (องค์การมหาชน)

3 ดูเพิ่มเติม “รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547”

2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (individual study)

เนื่องจากผู้เรียนแต่ละบุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีเทคนิคหลายวิธี เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนในกลุ่มใหญ่สามารถตอบสนองผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันได้ด้วย อาทิ

2.1 เทคนิคการใช้ Concept Mapping ที่มีหลักการใช้ตรวจสอบความคิดของผู้เรียนว่าคิดอะไร เข้าใจสิ่งที่เรียนอย่างไรแล้วแสดงออกมาเป็นกราฟฟิก

2.2 เทคนิค Learning Contracts คือ สัญญาที่ผู้เรียนกับผู้สอนร่วมกันกำหนด เพื่อใช้เป็นหลักยึดในการเรียนว่าจะเรียนอะไร อย่างไร เวลาใด ใช้เกณฑ์อะไรประเมิน

2.3 เทคนิค Know –Want-Learned ใช้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ผสมผสานกับการใช้ Mapping ความรู้เดิม เทคนิคการรายงานหน้าชั้นที่ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมานำเสนอหน้าชั้นซึ่งอาจมีกิจกรรมทดสอบผู้ฟังด้วย

2.4 เทคนิคกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

3) การเรียนรู้แบบสรรคนิยม (Constructivism)

การเรียนรู้แบบนี้มีความเชื่อพื้นฐานว่า “ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการอาศัยประสบการณ์แห่งชีวิตที่ได้รับเพื่อค้นหาความจริง โดยมีรากฐานจากทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งนักทฤษฎีสรรคนิยมได้ประยุกต์ทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาดังกล่าวในรูปแบบและมุมมองใหม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

3.1 กลุ่มที่เน้นกระบวนการรู้คิดในตัวบุคคล (radical constructivism or personal Constructivism or cognitive oriented constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เน้นการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นรายบุคคล โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนรู้วิธีเรียนและรู้วิธีคิด เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

3.2 กลุ่มที่เน้นการสร้างความรู้โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social constructivism or socially oriented constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เน้นว่า ความรู้ คือ ผลผลิตทางสังคม โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นสองประการ คือ 1) ความรู้ต้องสัมพันธ์กับชุมชน 2) ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคมและประวัติศาสตร์มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

4) การเรียนรู้จากการสอนแบบเอส ไอ พี

การสอนแบบเอส ไอ พี เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อฝึกทักษะทางการสอนให้กับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถเกี่ยวกับทักษะการสอน โดยผลที่เกิดกับผู้เรียนมีผลทางตรง คือ การมีทักษะการสอน การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะทางการสอนและผลทางอ้อม คือ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง ความร่วมมือในการเรียนรู้ และความพึงพอใจในการเรียนรู้

วิธีการที่ใช้ในการสอน คือ การทดลองฝึกปฏิบัติจริงอย่างเข้มข้น ต่อเนื่อง และเป็นระบบ โดยการสอนแบบจุลภาค มีที่ให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทในการฝึกทดลองตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการฝึก ขั้นตอนการสอน คือ ขั้นความรู้ความเข้าใจ ขั้นสำรวจ วิเคราะห์และออกแบบการฝึกทักษะ ขั้นฝึกทักษะ ขั้นประเมินผล โครงสร้างทางสังคมของรูปแบบการสอนอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ ในขณะที่ผู้เรียนฝึกทดลองทักษะการสอนนั้น ผู้สอนต้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนอย่างใกล้ชิด สิ่งที่จะทำให้การฝึกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ ความพร้อมของระบบสนับสนุน ได้แก่ ห้องปฏิบัติการสอน ห้องสื่อเอกสารหลักสูตรและการสอน และเครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)

การเรียนรู้แบบนี้เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบสืบค้น (Inquiry Instruction) การเรียนแบบค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ซึ่งการเรียนการสอนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนี้ใช้ในการเรียนรู้ทั้งที่เป็นรายบุคคล และกระบวนการกลุ่ม

6) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)

การเรียนรู้แบบนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เนื้อหาสาระ การฝึกปฏิบัติจริง ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยสถาบันการศึกษามักร่วมมือกับแหล่งงานในชุมชนรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหา กิจกรรม และวิธีการประเมิน

7) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research–based Learning)

การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยถือได้ว่าเป็นหัวใจของบัณฑิตศึกษา เพราะเป็นการเรียนที่เน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนโดยตรง เป็นการพัฒนากระบวนการแสวงหาความรู้ และการทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนการสอนอาจ

แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่ การสอนโดยใช้วิธีวิจัยเป็นวิธีสอน การสอนโดยผู้เรียนร่วมทำโครงการวิจัยกับอาจารย์หรือเป็นผู้ช่วยโครงการวิจัยของอาจารย์ การสอนโดยผู้เรียนศึกษางานวิจัยของอาจารย์และของนักวิจัยชั้นนำในศาสตร์ที่ศึกษา และการสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบการสอน

8) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-Based Approach)

การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ความคิดด้วยตนเองด้วยการรวบรวม ทำความเข้าใจ สรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากการศึกษาด้วยตนเอง เหมาะสำหรับบัณฑิตศึกษา เพราะผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ มีประสบการณ์เกี่ยวกับศาสตร์ที่ศึกษามาในระดับหนึ่งแล้ว

วิธีการเรียนรู้เริ่มจากการทำความเข้าใจกับผู้เรียนให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามแนวนี้ จากนั้นทำความเข้าใจในเนื้อหาและประเด็นหลัก ๆ ของรายวิชา มอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิดตามประเด็นที่กำหนด แล้วให้ผู้เรียนพัฒนาแนวคิดในประเด็นต่าง ๆ แยกทีละประเด็น โดยให้ผู้เรียนเขียนประเด็นเหล่านั้นเป็นผลงานในลักษณะที่เป็นแนวคิดของตนเองที่ผ่านการกลั่นกรอง วิเคราะห์เจาะลึกจนตกผลึกทางความคิดเป็นของตนเอง จากนั้นจึงนำเสนอให้กลุ่มเพื่อนได้ช่วยวิเคราะห์ วิจารณ์อีกครั้ง

การให้บริการวิชาการ[1] หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ รวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการแบบให้เปล่า

โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน[1] หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่าง ๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้านการเกษตร ฯลฯ

ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้

1) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม
2) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ทางการศึกษา

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ http : // www. onesqa. or. th

3) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
4) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
5) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
6) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7) บริการศึกษา วิจัย สำรวจ การวางแผน การจัดการ
8) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
9) บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
10) บริการอื่นๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

โครงการ/กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม[1] หมายถึง

1. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต คือ อาหารพื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มตลอดจนเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการ ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาชวา นกกรงหัวจุก การประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือกิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลักอื่น ๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนาระดับต่าง ๆ หรือ การรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

2. โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนการประพฤติปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่าง ๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้ความเข้าใจที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อและค่านิยม เพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ http : // www. onesqa. or. th

ตัวอย่างกิจกรรมได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

3. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่าง ๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

4. โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรมจริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เรื่องนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทย หรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต การเข้าค่าย/กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

5. โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทยและพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ดนตรีไทย การแสดงโนรา การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

6. การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่น ๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆนั้นมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประดิษฐ์ศิลป์ งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่าง ๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดงภาพยนตร์ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่น ๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่าง ๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์[1] หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า ที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

ระบบทวิภาค
- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค
- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 39 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (13 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 27 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (9 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ http : // www. onesqa. or. th

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

C_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญานั้น ๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ[1] หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ[1] หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการที่เป็นเจ้าหน้าที่วิจัยและนักวิจัย หรือเป็นพนักงานหรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือน โดยมีภาระหน้าที่ในการวิจัย ในกรณีที่นักวิจัยมีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน

ระบบและกลไก[4] หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยบุคลากร ทรัพยากร กฎเกณฑ์ มาตรการ แนวปฏิบัติ และปัจจัยต่างๆ เป็นกลไกให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ[1] หมายถึง รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของรัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือเป็นองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับประเภทของรางวัลที่มอบ ที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

---

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ http : // www. onesqa. or. th

[4] ดูเพิ่มเติม “นโยบาย แนวทาง และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา” สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา

วารสารระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล[1] หมายถึง วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) หรือ ฐานข้อมูล PUBSCIENCE เป็นต้น

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

1) ISI = http://portal.isiknowledge.com/

2) MathSciNet = http://www.ams.org/mathscinet

3) ScienceDirect = http://www.sciencedirect.com/

4) Agricola = http://agricola.nal.usda.gov/

5) Biosis = http://www.biosis.org/

6) Scopus = http://www.info.scopus.com/

7) Pubmed = http://www.pubmed.gov/

8) Academic Search Premium = http://www.ebsco.com/home/ (select ebscohost and then academic search premium)

9) Infotrieve = http://www.infotrieve.com

10) Wilsom = http://www.nova.edu/library/dils/lessons/wilsonweb/

วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล[1] หมายถึง วารสารที่คณะบรรณาธิการต้องเป็นชาวต่างประเทศ อย่างน้อย 1 คน และวารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

วารสารระดับชาติ[1] หมายถึง วารสารที่ตีพิมพ์บทความจากนักวิชาการกลุ่มต่าง ๆ จากสถาบันต่าง ๆ และคณะบรรณาธิการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจากสถาบันอื่น ๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

หลักธรรมาภิบาล[5] มาจากคำว่า ธรรมะ + อภิบาล หมายความว่าหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) ประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับทั้งผู้ออกกฎและผู้ปฏิบัติตาม ตลอดจนทุกคนในสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตาม

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ http : // www. onesqa. or. th

[5] ดูเพิ่มเติม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 และ http://leadership.50g.com/ggovern.html

2. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบ ตลอดจนมีความชอบธรรมในการใช้อำนาจ

3. หลักความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก เปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว ไม่บิดเบือนหรือปิดบังบางส่วน

4. หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เราทำทั้งร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขและร่วมรับผิดชอบ

5. หลักความรับผิดชอบตรวจสอบได้ นอกจากจะต้องมีความรับผิดชอบแล้วยังต้องสร้างกระบวนการให้หน่วยงานต่าง ๆ มาตรวจสอบได้ว่าการทำงานของเราโปร่งใสจริง

6. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด คุ้มเงิน คุ้มเวลา คุ้มแรงงาน

องค์การนักศึกษา หมายถึง องค์การและ/หรือสภาและ/หรือสโมสรและ/หรือชมรมของนักศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบและภายใต้การดูแลของสถาบันเพื่อดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อาจารย์ประจำ[1] หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือน ในกรณีที่อาจารย์มีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน รวบรวมสิ้นสุดปีการศึกษา

---

[1] ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ http : // www. onesqa. or. th

ภาคผนวกที่ 2
แนวทางการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา (SAR) ระดับอุดมศึกษาประจำปี

แนวทางการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา (SAR) ระดับอุดมศึกษาประจำปี

ความหมายของรายงาน

รายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี หมายถึง รายงานการประเมินตนเองที่สถาบันอุดมศึกษาเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี

การจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินการตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่ว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

2. เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาทราบสัมฤทธิผลในการดำเนินงานของตนเอง ทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง สำหรับเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานในปีต่อไป

3. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษามีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

รูปแบบรายงาน

รายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี ประกอบด้วย

1) คำนำ สารบัญ สารบัญเรื่อง สารบัญตารางหรือสารบัญภาพ (ถ้ามี)
2) ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย
   ประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน (ควรสรุปเป็นตาราง)
3) ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์และเทียบกับเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
2. องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน
3. องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา
4. องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
5. องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
6. องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
8. องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
9. องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

4) สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา โดยแยกเป็นผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุง แผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

การเขียนรายงาน

ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญของสถาบันการศึกษา โดยมีสาระประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน จุดเน้น (วิจัย หรือพัฒนาสังคม หรือพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม หรือเน้นเฉพาะการผลิตบัณฑิต) โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา ตลอดจนเป้าหมายที่สำคัญในปีปัจจุบัน ลักษณะการเขียนแบบบรรยาย สำหรับผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาและเป้าหมายปีปัจจุบัน ควรสรุปเป็นตารางเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน

ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนที่เขียนถึงการดำเนินงานจริงเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกตามแผนที่กำหนดไว้ โดยมีรูปแบบการนำเสนอตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่เพิ่มเติมของสถาบัน ทั้งนี้ควรเขียนให้สั้น กะทัดรัด โดยยึดการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ประกอบ

ลักษณะการเขียนรายงาน เป็นการบรรยาย สังเคราะห์ และการประเมินประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ชี้ให้เห็นถึงการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษา ประกอบด้วยสิ่งที่ต้องรายงาน ต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่สถาบันดำเนินการในแต่ละตัวบ่งชี้
2. การประเมินผลตามเกณฑ์
3. การประเมินผลเทียบกับเป้าหมายในตัวบ่งชี้นั้น ๆ
4. จุดแข็ง จุดอ่อนและแนวทางการพัฒนาปรับปรุงในแต่ละตัวบ่งชี้

สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา เป็นสรุปผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบและมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมถึงวิธีการเสริมจุดแข็ง การปรับปรุงแก้ไขหรือการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น การเขียนรายงานในบทนี้ จะเป็นการสังเคราะห์และการประเมินเพื่อรายงานสรุปผลสำเร็จของการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพและตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนแผนและเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต รายงานบทนี้ประกอบด้วย

1. รายงานตัวเลขในตารางที่ ส 1 และ ส 2 ซึ่งเป็นผลการประเมินเฉพาะตามตัวบ่งชี้ของ สกอ. ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ สถาบันอาจเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ย่อยของสถาบันลงในตารางดังกล่าว เช่น ตัวบ่งชี้ 2.1 ของ สกอ.อาจมีตัวบ่งชี้ 2.1.1,2.1.2 และ 2.1.3 แทรกลงไป เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ขอให้แยกคะแนนการประเมินเป็นสองช่องคือ ตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ของสกอ. และ ตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ของสถาบัน
2. สรุปผลการประเมินรวมทั้งจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาในภาพรวมของสถาบัน แยกตามแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษาและแนวทางการปรับปรุงพัฒนา
3. เป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต
4. แผนการพัฒนาสถานศึกษาในอนาคตให้สอดรับกับเป้าหมาย

<u>ตารางที่ ส 1.</u> ตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพเฉพาะตัวบ่งชี้ของสกอ.

ประเภทสถาบัน ☐ เน้นวิจัย ☐ เน้นพัฒนาสังคม ☐ เน้นพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม ☐ เน้นเฉพาะผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบคุณภาพ	**เป้าหมาย**[1]	**ผลการดำเนินงาน**[1]	**คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)**
องค์ประกอบที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 1			
องค์ประกอบที่ 2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.5			

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นวิจัย)			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 2			
องค์ประกอบที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 3			
องค์ประกอบที่ 4 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นวิจัย)			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 4			

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
องค์ประกอบที่ 5 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นการพัฒนาสังคม)			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 5			
องค์ประกอบที่ 6 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นพัฒนาศิลปวัฒนธรรม) ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นพัฒนาศิลปวัฒนธรรม)			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 6			

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
องค์ประกอบที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 ตัวบ่งชี้ที่ 7.9			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 7			
องค์ประกอบที่ 8 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ตัวบ่งชี้ที่ 8.2			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 8			
องค์ประกอบที่ 9 ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.3			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 9			
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ			

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

<u>ตารางที่ ส 2.</u> ตารางสรุปการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเฉพาะตัวบ่งชี้ของสกอ.

ประเภทสถาบัน ☐ เน้นวิจัย ☐ เน้นพัฒนาสังคม ☐ เน้นพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม ☐ เน้นเฉพาะผลิตบัณฑิต

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ตัวบ่งชี้ที่ 2.12			
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 1			
มาตรฐานที่ 2 ก ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.3			
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 2 ก			

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
มาตรฐานที่ 2 ข ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นวิจัย) ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นวิจัย) ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นการพัฒนาสังคม)			

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม) ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 (ตัวบ่งชี้เฉพาะสถาบันที่เน้นพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม)			
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 2 ข			
มาตรฐานที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ตัวบ่งชี้ที่ 7.3			
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 3			
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน			

ภาคผนวก ประกอบด้วยเอกสารเพิ่มเติมที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง และเป็นหลักฐานในการตรวจสอบคุณภาพ โดยจัดไว้ในส่วนสุดท้ายของรายงาน เช่น

1. รายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในของสถาบัน
2. รายการเอกสารอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ
3. สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกที่ผ่านมา
4. เอกสารเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เช่น แบบสำรวจเรื่องบัณฑิต แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ฯลฯ
5. ข้อมูลพื้นฐานของสถาบันอุดมศึกษา (Common Data Set) ดังนี้

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

<u>ข้อมูลพื้นฐาน</u> **ประจำปีการศึกษา.....(การรายงานข้อมูลให้รายงานในรอบปีการศึกษา ยกเว้นเฉพาะที่ระบุให้ใช้รอบปีงบประมาณ โดยแยกรายงานระดับกลุ่มสาขาตามนิยามของสมศ.[1] และภาพรวมของสถาบัน**

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
<u>องค์ประกอบที่ 1</u> (ใช้รอบปีงบประมาณ) • จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ • จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีที่บรรลุเป้าหมาย											
<u>องค์ประกอบที่ 2</u> • จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาโท (แผน ก) - ระดับปริญญาโท (แผน ข) - ระดับปริญญาเอก • จำนวนหลักสูตรที่มีจำนวนและคุณวุฒิอาจารย์เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง											

[1] ดูเพิ่มเติม "คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)" สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ http : // www. onesqa. or. th

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
- ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก • จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่อาจารย์มีภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก • จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่นักศึกษาปฏิบัติตามเกณฑ์สำเร็จการศึกษาครบถ้วนตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) เฉลี่ยทุกหลักสูตร - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ) - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• จำนวนหลักสูตรที่จัดทำขึ้นใหม่หรือที่ปรับปรุงและจำนวนหลักสูตรที่ยังไม่มีการปรับปรุงซึ่งมีโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชน องค์กรภายนอกมีส่วนร่วม - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก • จำนวนนักศึกษารวมทุกหลักสูตร - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ) - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ) • จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ) - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)ทั้งหมดเมื่อปรับค่ามาเป็นปริญญาตรี - จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคปกติ) - จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคพิเศษ) • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด • จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ไม่มีตำแหน่งวิชาการ • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ • จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง) • จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด • จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัย • จำนวนนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ • จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ - ในประเทศ - ต่างประเทศ • จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพ - ในประเทศ - ต่างประเทศ • จำนวนผลงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์ • จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นต่ำกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา • ระดับความพึงพอใจของนายจ้างผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต (เทียบจากค่า 5 ระดับ) • จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
- ด้านวิชาการ วิชาชีพ - ด้านคุณธรรม จริยธรรม - ด้านกีฬา สุขภาพ - ด้านศิลปะและวัฒนธรรม - ด้านสิ่งแวดล้อม • จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติ - ด้านวิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา - ด้านวิชาการ วิชาชีพ - ด้านคุณธรรม จริยธรรม - ด้านกีฬา สุขภาพ - ด้านศิลปะและวัฒนธรรม - ด้านสิ่งแวดล้อม											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• จำนวนนักศึกษาบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ5ปีที่ผ่านมาทั้งหมดที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงานวิจัยและ/หรือวิทยานิพนธ์ • จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม • จำนวนศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติและนานาชาติ -ด้านวิชาการวิชาชีพ -ด้านคุณธรรมจริยธรรม -ด้านกีฬาสุขภาพ • จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติ -ด้านวิชาการวิชาชีพ -ด้านคุณธรรมจริยธรรม -ด้านกีฬาสุขภาพ - ด้านศิลปะและวัฒนธรรม - ด้านสิ่งแวดล้อม											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
<u>องค์ประกอบที่ 3</u> • ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการนักศึกษา (เทียบจากค่า 5 ระดับ) • จำนวนโครงการกิจกรรมนักศึกษาแยกตามประเภทกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมวิชาการ - จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ - จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม - จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมนันทนาการ ที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม											
<u>องค์ประกอบที่ 4</u> • จำนวนเงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์(ใช้รอบปีงบประมาณ) - จำนวนเงินสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน - จำนวนเงินสนับสนุนจากภายในสถาบัน • จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนวิจัย (ใช้รอบปีงบประมาณ) - จำนวนที่ได้รับทุนจากภายนอกสถาบัน - จำนวนที่ได้รับทุนจากภายในสถาบัน • จำนวนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ - จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
- จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติ - จำนวนผลงานที่จดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร - จำนวนผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติหรือนานาชาติ • จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูล											
<u>องค์ประกอบที่</u> 5 • จำนวนอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ • จำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ • จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพระดับชาติหรือนานาชาติ											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (จากผลสำรวจของ ก.พ.ร. กรณีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)											
<u>องค์ประกอบที่ 6</u> • จำนวนโครงการ/กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม • จำนวนผลงานหรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม											
<u>องค์ประกอบที่ 7</u> • จำนวนอาจารย์ประจำ(รวมนักวิจัย)ที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ - ด้านการวิจัย - ด้านศิลปวัฒนธรรม - ด้านอื่นๆ • จำนวนรางวัลผลงานวิชาการหรือวิชาชีพระดับชาติหรือนานาชาติที่อาจารย์ประจำได้รับ - ด้านการวิจัย - ด้านศิลปวัฒนธรรม - ด้านอื่นๆ											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
<u>องค์ประกอบที่ 8</u> **(ใช้รอบปีงบประมาณ)** • รายรับทั้งหมดของสถาบัน • รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ • ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบันโดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่และที่ดิน • ค่าใช้จ่ายด้านครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่และที่ดิน • ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการบริการวิชาการและวิชาชีพ • ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม • ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนาอาจารย์ • ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศ											

รายการ	กลุ่มสาขา 1	กลุ่มสาขา 2	กลุ่มสาขา 3	กลุ่มสาขา 4	กลุ่มสาขา 5	กลุ่มสาขา 6	กลุ่มสาขา 7	กลุ่มสาขา 8	กลุ่มสาขา 9	กลุ่มสาขา 10	ภาพรวมของสถาบัน
• เงินเหลือจ่ายสุทธิ • สินทรัพย์ถาวร											
<u>องค์ประกอบที่ 9</u> • ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ 5 ระดับของสกอ.											

****

ภาคผนวกที่ 3

ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)(สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ(ก.พ.ร.)

ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

——— หมายถึง ตัวบ่งชี้ตัวเดียวกันและเกณฑ์เดียวกัน

——— หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่คล้ายกันสามารถใช้ข้อมูลของสถาบันประเมินได้ ทั้งตัวบ่งชี้ของสกอ. และสมศ.

..... หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่สามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานร่วมกัน (แต่รอบปีที่ใช้อาจต่างกันในกรณีของ ก.พ.ร.) ดังนั้น ภายใต้ตัวบ่งชี้ของ สกอ. เหล่านี้ สถาบันจึงควรเพิ่มตัวบ่งชี้ของ สมศ. เข้าไปเป็นตัวบ่งชี้ภายในของสถาบัน ทั้งนี้เพื่อสามารถใช้ SAR ฉบับเดียว สำหรับการประเมินตามตัวบ่งชี้ของสกอ. และสมศ. เช่น อาจเพิ่มตัวบ่งชี้ที่ 1.2,1.7 และ 1.8 ของสมศ. เป็นตัวบ่งชี้ที่ 2.1.1, 2.1.2 และ 2.1.3 ตามลำดับ

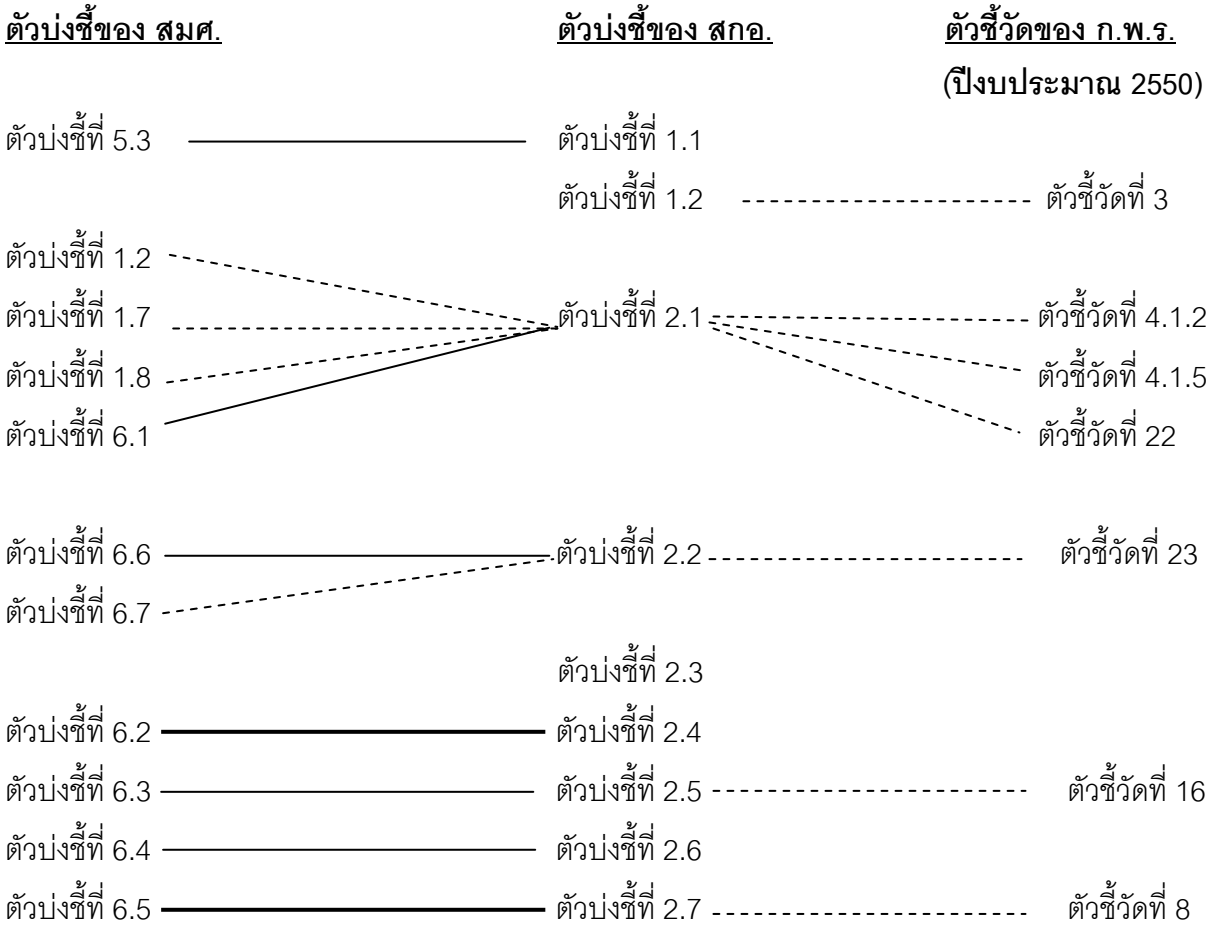

ตัวบ่งชี้ของ สมศ. **ตัวบ่งชี้ของ สกอ.** **ตัวชี้วัดของ ก.พ.ร.**

(ปีงบประมาณ 2550)

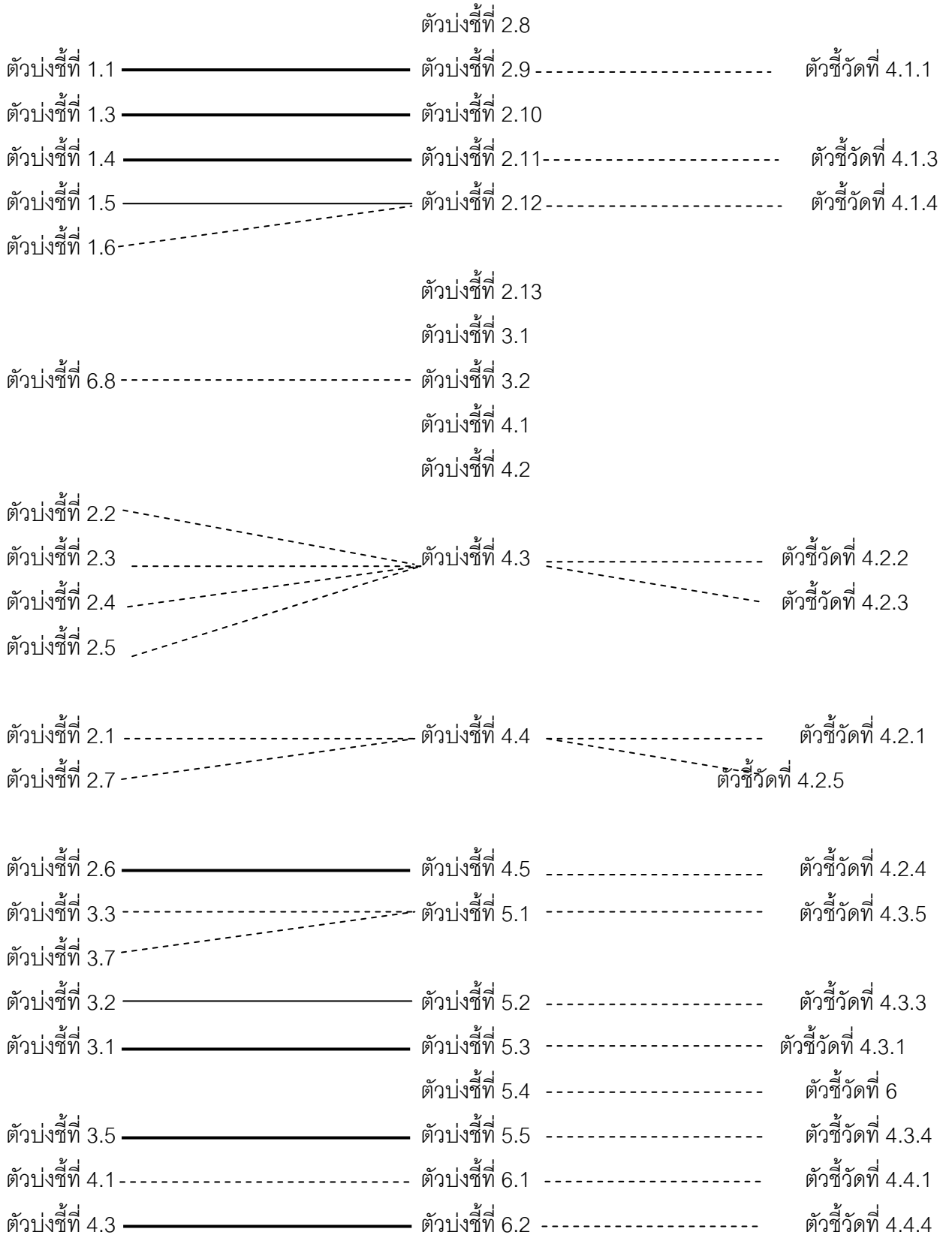

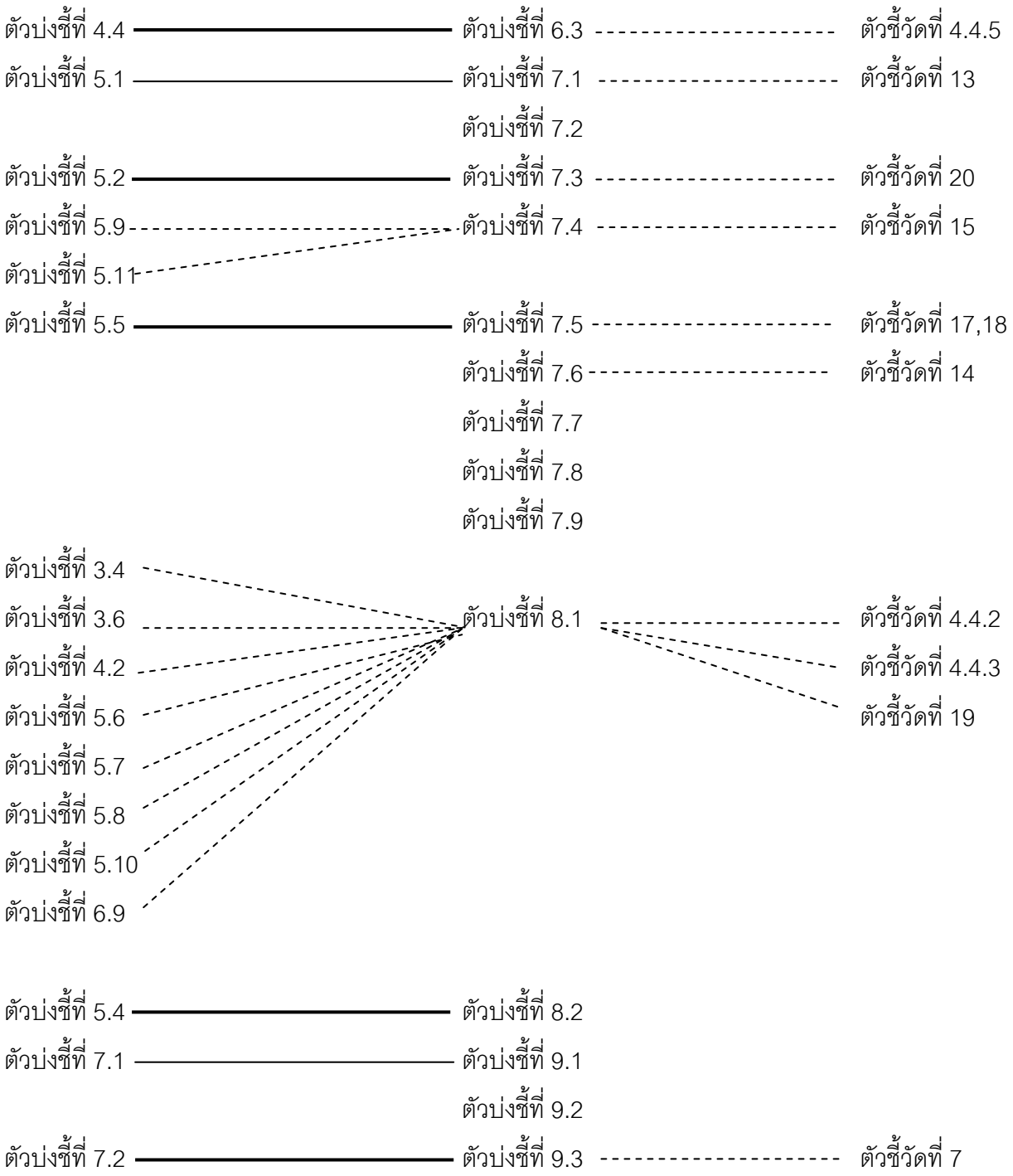
ตัวบ่งชี้ของ สมศ.
ตัวบ่งชี้ของ สกอ.
ตัวชี้วัดของ ก.พ.ร.
(ปีงบประมาณ 2550)
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2
ตัวบ่งชี้ที่ 5.9
ตัวบ่งชี้ที่ 5.11
ตัวบ่งชี้ที่ 5.5
ตัวบ่งชี้ที่ 6.3
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9
ตัวชี้วัดที่ 4.4.5
ตัวชี้วัดที่ 13
ตัวชี้วัดที่ 20
ตัวชี้วัดที่ 15
ตัวชี้วัดที่ 17,18
ตัวชี้วัดที่ 14
ตัวบ่งชี้ที่ 3.4
ตัวบ่งชี้ที่ 3.6
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2
ตัวบ่งชี้ที่ 5.6
ตัวบ่งชี้ที่ 5.7
ตัวบ่งชี้ที่ 5.8
ตัวบ่งชี้ที่ 5.10
ตัวบ่งชี้ที่ 6.9
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1
ตัวชี้วัดที่ 4.4.2
ตัวชี้วัดที่ 4.4.3
ตัวชี้วัดที่ 19
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3
ตัวชี้วัดที่ 7

ภาคผนวก 4
แบบรายงานผลการประเมิน

แบบรายงานผลการประเมิน

1. รายนามคณะผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (พร้อมลายเซ็น)
2. บทนำ
    - สรุปข้อมูลพื้นฐานของสถาบัน (จุดเน้น, สัณฐานโดยย่อ)
3. วิธีประเมิน

    3.1 การวางแผนและการประเมิน
    - การเตรียมการและวางแผนก่อนตรวจเยี่ยม
    - การดำเนินการระหว่างตรวจเยี่ยม (ศึกษาเอกสาร/เยี่ยมชมสภาพจริง/สัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
    - การดำเนินการหลังตรวจเยี่ยม

    3.2 วิธีการตรวจสอบความถูกต้องน่าเชื่อถือของข้อมูล
4. ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ (รายงานตามตารางที่ 4.1)

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]		บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ, X = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)			
ตัวบ่งชี้ 1.1						
ตัวบ่งชี้ 1.2						
ตัวบ่งชี้ 2.1						
ตัวบ่งชี้ 2.2						
ตัวบ่งชี้ 2.3						
ตัวบ่งชี้ 2.4						
ตัวบ่งชี้ 2.5						

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]		บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ, X = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)			
ตัวบ่งชี้ 2.6						
ตัวบ่งชี้ 2.7						
ตัวบ่งชี้ 2.8						
ตัวบ่งชี้ 2.9						
ตัวบ่งชี้ 2.10						
ตัวบ่งชี้ 2.11						

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]		บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ, X = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)			
ตัวบ่งชี้ 2.12						
ตัวบ่งชี้ 2.13						
ตัวบ่งชี้ 3.1						
ตัวบ่งชี้ 3.2						
ตัวบ่งชี้ 4.1						
ตัวบ่งชี้ 4.2						

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]		บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ, X = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง / ตัวหาร	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)			
ตัวบ่งชี้ 4.3						
ตัวบ่งชี้ 4.4						
ตัวบ่งชี้ 4.5						
ตัวบ่งชี้ 5.1						
ตัวบ่งชี้ 5.2						

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]		บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ, X = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)			
ตัวบ่งชี้ 5.3						
ตัวบ่งชี้ 5.4						
ตัวบ่งชี้ 5.5						
ตัวบ่งชี้ 6.1						
ตัวบ่งชี้ 6.2						
ตัวบ่งชี้ 6.3						
ตัวบ่งชี้ 7.1						
ตัวบ่งชี้ 7.2						

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]		บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ, X = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)			
ตัวบ่งชี้ 7.3						
ตัวบ่งชี้ 7.4						
ตัวบ่งชี้ 7.5						
ตัวบ่งชี้ 7.6						
ตัวบ่งชี้ 7.7						
ตัวบ่งชี้ 7.8						
ตัวบ่งชี้ 7.9						
ตัวบ่งชี้ 8.1						
ตัวบ่งชี้ 8.2						

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย[1]	ผลการดำเนินงาน[1]		บรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ, X = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)			
ตัวบ่งชี้ 9.1						
ตัวบ่งชี้ 9.2						
ตัวบ่งชี้ 9.3						

[1] ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

5. ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษา

5.1 สรุปผลการประเมิน (รายงานตามตารางที่ ป.2 และ ตารางที่ ป.3)

ตารางที่ ป.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย	ผลการประเมิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 ไม่ได้มาตรฐาน 1.51 – 2.50 มาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ 2.51 – 3.00 ได้มาตรฐาน	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 1			
องค์ประกอบที่ 2			
องค์ประกอบที่ 3			
องค์ประกอบที่ 4			
องค์ประกอบที่ 5			
องค์ประกอบที่ 6			
องค์ประกอบที่ 7			
องค์ประกอบที่ 8			
องค์ประกอบที่ 9			
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ			

ตารางที่ ป.3 ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย	ผลการประเมิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 ไม่ได้มาตรฐาน 1.51 – 2.50 มาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ 2.51 – 3.00 ได้มาตรฐาน	หมายเหตุ
มาตรฐานที่ 1			
มาตรฐานที่ 2 ก			
มาตรฐานที่ 2 ข			
มาตรฐานที่ 3			
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน			

5.2 จุดแข็ง จุดอ่อน และข้อเสนอแนะของแต่ละองค์ประกอบและมาตรฐาน (ระบุจุดเด่น วิธีปฏิบัติและผลการดำเนินงานที่เป็นแบบอย่างที่ดี หรือ นวัตกรรมที่สร้างขึ้น ตลอดจนเงื่อนไขของความสำเร็จ ระบุจุดที่ควรพัฒนาพร้อมทั้งสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะ)

6. ภาคผนวก

- ตารางการตรวจเยี่ยม
- บันทึกภาคสนาม

หมายเหตุ : รายงานควรมีความยาว 15-20 หน้ากระดาษ A4 ไม่รวมภาคผนวก